

AMERIKAANSCH DIPTERA

DOOR

F. M. VAN DER WULP.

Vervolg van deel XXV, blz. 77.

(Hierbij Plaat 1 en 2)†

SYRPHIDAE (Vervolg).

33. *Allograpta obliqua* Say.

Scæva obliqua, Say, *Journ. ac. Phil.* III. 91. 5; — *Syrphus obliquus*, Wied. *Auss. Zweifl.* II. 138. 39; — *Syrphus securiferus*, Macq. *Dipt. ex.* II. 2. 100. 22; id. *supp.* 1. 139; — *Syrphus signatus*, v. d. Wulp, *Tijdschr. v. Ent.* X. 144. 16. pl. 4. f. 12; — *Sphaerophoria Bacchides*, Walk. *List*, III. 594; — *Syrphus dimensus*, Walk. *Dipt. Saud.* 235.

Van deze soort, vroeger door mij als *Syrphus signatus* beschreven, ontving ik een ♀ uit Argentina van Prof. Weyenbergh. Zij vormt den type van het geslacht *Allograpta* O. Sack. (*Bull. Buff. soc. nat. hist.* III. 49), dat in naauwe verwantschap staat tot die soorten van het genus *Syrphus*, welke een lang en smal achterlijf hebben, alsmede tot de geslachten *Melithreptus* en *Mesograpta*. Van *Syrphus* is het onderscheiden door de eigendommelijke teekening van het achterlijf (zie Pl. 1 fig. 1) en door het zeer gewelfde en zelfs vooruitstekende gezigt; van *Melithreptus*, waarmede het in het laatstgenoemd kenmerk overeenkomt, verschilt het geslacht *Allograpta* door de niet zoo sterk ontwikkelde mannelijke genitalien, van *Mesograpta* door het gemis der lichte langsstrepen op den thorax. *Allograpta* is bovendien duidelijk

gekenmerkt door de oogen in ♂, waarvan het bovenste gedeelte grootere facetten heeft, iets wat in geen der bovengenoemde verwante genera het geval is.

34. *Allograpta exotica* Wied.

Syrphus exoticus, Wied. *Aussereur. Zweifl.* II. 136. 35.

Een mannetje en acht wijfjes van Guadeloupe (Delannay) in het museum te Brussel.

Wiedemann's beschrijving kan zonder veel dwang op deze voorwerpen worden toegepast; alleen valt op te merken, dat daarin wordt gezwegen van de kleur en teekening van het schildje, welke nogtans bij deze soort zeer in 't oog vallen. Eene meer uitvoerige beschrijving moge overigens de soort doen kennen, ook voor het geval dat mijne determinatie onjuist ware.

Lengte 7 mm. Aangezigt en voorhoofd bleek okergeel, met eenigen paarlemoerglans; het aangezigt met een glanzig zwarten middenband; voorhoofd bij het ♂ met eene glanzig zwarte vlek boven de sprieten, die bij het ♀ tot een' langsband is uitgerekt. Aangezigt in 't midden een weinig bultachtig uitstekende; voorhoofd met korte zwarte beharing; achterhoofd aan de oogkanten lichtgrijs. Oogen bij het ♂ van boven met grover netwerk. Sprieten roodgeel; het derde lid van boven bruin. Thorax glanzig metaalachtig zwartgroen; een zijband van de schouders tot den vleugelwortel, de achterhoeken vóór het schildje en een breede band in de borstzijden tusschen de voor- en middenheupen, geel; bij sommige wijfjes is deze teekening groenachtig en verduisterd. Schildje geel met zwarte halfronde middenvlek. De rug van den thorax alsmede het schildje met korte maar digte beharing, die soms blond, soms vrij donker bruin is; achterrug glanzig blaauwzwart. Achterlijf (Pl. 1 fig. 2) slank, niet breeder dan de thorax, naar het einde ver-smald; eerste ring geel, doch meestal aan den voorrand met zwarten zoom, die in 't midden breeder wordt en de gele kleur bijna tot een paar zijvlekken terugdringt; tweede ring in 't midden met een gelen dwarsband; derde ring met een dergelijken, doch meer gebogen band; vierde ring met twee gele, den voor- en achterrand bereikende vlekken, die in 't midden door eene zwarte rugstreep zijn gescheiden en elk bovendien een zwart langsstreepje hebben, dat tegen den achterrand rust; vijfde ring bij het ♀ bijna evenzoo geteekend, doch bij het ♂ schier geheel geel, alleen met eenig spoor van een paar zwarte streepjes;

buik eenkleurig geel. In ♂ hebben de zijden der voorste ringen eene geelachtige nitstaande beharing. Pooten geel; de laatste leden der voorste tarsen, een ring voor de spits der achterdijen, de achterseheenen met uitzondering der basis, en de achtertarsen geheel zwart. Kolfjes geel. Vleugels glasachtig, met vuilgele randvlek.

Genus MESOGRAPTA Löw.

(*Dipt. Amer. sept.* II. 390; *Mesogramma*, l. c. II. 31).

Dit geslacht is naauw verwant aan *Syrphus*, en vooral aan *Melithreptus*, met welk laatste het overeenkomt in het vooruitstekende aangezicht. Habituëel laat het zich onderscheiden door eene witachtige langsstreep midden op den thorax; de bijoogen staan ver van de kruin verwijderd; de schedeldriehoek van het ♂ is zeer langwerpig; de faeetten der oogen zijn van boven niet grover.

In Amerika is het genus sterk vertegenwoordigd: behalve al de soorten, door den Baron Osten Sacken in zijn laatsten Catalogus der Noord-Amerikaansche Diptera en door Schiner in de Novara-reis opgesomd, behooren daartoe stellig ook *Syrphus pictus* Macq. van Guiana en *S. amoënis* Macq. van Venezuela. Over 't geheel zijn er wel een dertigtal beschreven, en sommigen er van schijnen veelvuldig voor te komen. Waarschijnlijk zullen er nog wel meer zijn, althans onder de zeven soorten, welke ik ken, vind ik er wel een drietal nog onbeschreven.

Die zeven soorten onderscheiden zich als volgt:

a. Schildje geheel geel b.

Schildje zwart, meestal echter met gelen

achterrind c.

b. Derde en volgende ringen des achterlijfs met
hoogstens twee zwarte stippen. *duplicata* Wied.

Derde en volgende ringen met vier langwerpige
vlekjes, waarvan de middenste gestaart zijn. *pulchella* Macq.

Derde en volgende ringen met eene fijne, in
't midden even afgebroken dwarslijn. *linearis* n. sp.

c. Schildje zwart, met breeden gelen achterrind;
ligchaam weinig glanzig. d.

Schildje met smallen gelen achterrind, soms
 bijna geheel zwart; ligchaam zeer glanzig,
 als verlakt *e.*

- d.* Tweede achterlijfsring zwart met twee tot
 elkander neigende, maanvormige, gele vlek-
 ken; de beide volgende ringen geel met
 zwarte zijvlekken en in 't midden een paar
 fijne langslijnen. *arvifera* Löw.

Tweede achterlijfsring zwart, met een onaf-
 gebroken gelen dwarsband; de beide vol-
 gende ringen geel, elk, behalve de zwarte
 zijvlekken, in 't midden met vier zwarte
 stippen. *multipunctata* n. sp.

- e.* Derde en volgende lijfsringen nagenoeg een-
 kleurig roodgeel. *basilaris* Wied.

Derde en volgende lijfsringen glanzig zwart,
 met roodgele zijvlekken van meer of minder
 uitgebreidheid *variabilis* n. sp.

35. *Mesograpt a duplicata* Wied.

Syrphus duplicatus, Wied. *Auss. Zweifl.* II. 142. 16; — *Mesogramma
 duplicata*, Schiner, *Dipt. Nov. Reise*, 350. 30; — *Syrphus ochrogaster*,
 Thoms. *Dipt. Eugen. Resa*, 494. 82.

Een ♂ uit Argentina (Weyenbergh). Het behoort tot de varieteit β ,
 door Schiner vermeld, bij welke de bruine ring aan de achterdijen
 ontbreekt. De derde en vierde lijfsringen hebben ieder twee stippen
 naast elkander, de vijfde eene grootere stip in 't midden, even als
 door Schiner wordt aangegeven (zie mijne afbeelding Pl. 1 fig. 3).

Thomson's uitvoerige beschrijving van *S. ochrogaster* laat geen
 twijfel, dat hij dezelfde soort voor oogen had.

36. *Mesograpt a pulchella* Macq.

Syrphus pulchellus, Macq. *Dipt. ex. supp.* 1. 138. 36. pl. 11 f. 12.

Twee wijfjes van Guadeloupe (Delaunay) in het museum te Brussel.

Macquart beschrijft alleen het ♀; het ♂ is dus nog onbekend. Hij
 noemt het achterlijf „assez étroit”: dit moge waar zijn bij verge-

lijking met de meeste *Syrphus*-soorten, maar voor eene *Mesograpt* is het eer vrij breed te noemen; in zijne afbeelding is aan het zwart te veel uitbreiding gegeven (zie mijne teekening van het achterlijf Pl. 1 fig. 4.)

37. *Mesograpt linearis* n. sp.

Flava; vertice, thoracis dorso, pleuris in parte posteriori, abdominisque segmento secundo limbo antico et postico nigris, segmentis sequentibus tribus linea transversa in medio interrupta. — ♂ long. 5 mm.

Aangezigt onder de sprieten duidelijk en knobbelachtig vooruitstekend, even als de sprieten geel, in 't midden iets krachtiger gekleurd en daarbij glanziger; de zeer langwerpige, van voren spits toeloopende schedeldriehoek zwart met flauwen glans, even als het geheele achterhoofd. Oogen met zeer fijn netwerk. Thorax van boven glanzig zwart, met witachtige langsstreep in 't midden en aan weerszijden met een gelen zoom; borstzijden zwart, aan de voorste helft met groote zwavelgele vlekken, die bijna alleen door de zwarte naden gescheiden zijn; schildje geel. Achterlijf (Pl. 1 fig. 5) saffraangeel; de zeer korte eerste ring in 't midden zwart; tweede ring met zwarten voor- en achterzoom, waarvan de laatste den zijrand volkomen bereikt; derde en volgende ringen met iets verdonkerden, glanzigen achterzoom en een weinig vóór de helft met eene fijne donkere, in 't midden even afgebroken dwarslijn. Pooten geel. Vleugels glasachtig; de cubitaalader in 't midden ingebogen.

Een ♂ uit Mexico (E. Dugès) in het museum te Brussel.

38. *Mesograpt arcifera* Löw.

Mesogramma arcifera, Löw, *Dipt. Amer. sept.* Cent. VI n°. 52.

Elf mannetjes en drie wijfjes van Guadeloupe (Delaunay) in het Brusselsche museum.

Deze soort onderscheidt zich vooral door de fluweelzwarte zijvlekken aan de derde en vierde achterlijfsringen; dergelijke bevinden zich ook aan den tweeden ring, waar zij van boven begrensd zijn door gele maanvormige vlekken (zie mijne afbeelding Pl. 1 fig. 6). Het schildje is in 't midden zwart, doch aan den achterrand met breeden gelen zoom. Aan de achterpooten heeft de zwarte kleur eene groote uitbreiding, zoodat alleen de basis der dijen en de knieën geel zijn.

39. *Mesograpt multipunctata* n. sp.

Nigra; capite antennisque flavescentibus; thorace vittis tribus albescentibus, limboque laterali flavo; pleuris nigro-aeneis, macula flava; scutello nigro, flavo-marginato; abdomine rufo-flavo, segmento secundo nigro, fascia media flava integra; segmentis 3 et 4 maculis duabus lateralibus nigro-velutinus, punctisque quatuor mediis nigris; segmento quinto maculis tribus nigris; pedibus flavis, femoribus posticis nigro-annulatis. — ♂ long. 5,5 mm.

Zeer verwant aan de voorgaande, doch gemakkelijk te onderscheiden aan de teekening van den tweeden lijfsring, die in plaats van de beide maanvlekken, uit een regten en onafgebroken gelen dwarsband bestaat; de beide volgende ringen hebben dezelfde fluweelzwarte zijvlekken als bij *arcifera*, doch zij missen de beide langlijnen in 't midden, die hier door vier zwarte stippen vervangen worden (zie mijne afbeelding Pl. 1 fig. 7). Aan de achterdijen is alleen even voor de spits een duidelijke zwarte ring; de achterscheenen en tarsen zijn wel iets verdonkerd, maar niet zwart. In de cubitaal-cel der vleugels is een grijsachtige veeg, die ook bij *arcifera* voorkomt.

Een ♂ van Guadeloupe (Delaunay) in het museum te Brussel.

40. *Mesograpt basilaris* Wied.

Syrphus basilaris, Wied. *Anss. Zweifl.* II. 143. 48.

Een ♂ van Guadeloupe (Delaunay) in het museum te Brussel.

De korte beschrijving van Wiedemann is op dit voorwerp geheel van toepassing; alleen zie ik op den tweeden ring een paar geelroode stippen (zie mijne afbeelding Pl. 1 fig. 8), waarvan in die beschrijving gezwezen wordt. Het aangezicht steekt matig vooruit en vertoont den paarlemoerglans, die aan de soorten van dit geslacht eigen is. De achterscheenen zijn in 't midden breed zwart en ook het iets verdikte eerste lid der achtertarsen is donker. Het lijf is zeer glanzig, als verlakt.

41. *Mesograpt variabilis* n. sp.

Nigra nitidissima; epistomate flavo margaritaceo; antennis flavis, articulo tertio supra plerumque infuscato; pleuris aeneis flavo maculatis; scutello interdum anguste flavo-marginato; abdominis segmento secundo interdum punctis duobus rufis; segmentis tertio et quarto maculis

lateralibus rufis; reliquis rufis nigro-maculatis; pedibus flavis, posticis nigro-variegatis. — ♂ 5,5 mm.

Aangezigt duidelijk vooruitspringend, glanzig paarlemoerachtig bleekgeel; voorhoofd eveneens gekleurd; schedeldriehoek en achterhoofd zwartachtig. Spriet en geel, het derde lid van boven gebruind. Thorax, schildje en achterlijf zeer glanzig zwart, als verlakt; op den thorax drie witachtige langsstrepen; borstzijden metaalachtig blaauwzwart, met bleekgelen paarlemoerglanzigen middenband; schildje met zeer smallen, soms naauwelijks merkbaren, geelachtigen achterrand. Tweede ring des achterlijfs (zie Pl. 1 fig. 9) met een paar roodgele stippen, die echter dikwijls ontbreken; de beide volgende ringen met groote roodgele zijvlekken, die tegen den voorrand liggen en gewoonlijk buitenwaarts van achteren nitgesneden zijn; de beide laatste ringen roodgeel, met zwarte middenvlek tegen den voorrand en nog een paar min of meer duidelijke zijvlekken; de roodgele kleur is naar de verschillende individuen van grooter of minder uitbreiding; de buik is roodgeel. Pooten geel; aan de achterpooten de dijen, behalve aan wortel en spits, zwart; de scheenen met twee zwarte ringen en het eenigszins verdikte eerste tarsenlid (met uitzondering der spits) alsmede de drie laatste tarsenleden, zwart; somtijds zijn ook de voorste dijen iets of wat gebruind of zelfs aan den wortel zwart; onder aan de achterdijen eene witachtige, vrij digte beharing. Kolfjes geel. Vleugels met grijsachtige tint; cubitaal-ader naauwelijks een weinig ingebogen.

Verscheidene exemplaren, doch alleen mannetjes, van Guadeloupe (Delaunay) in het museum te Brussel.

42. *Melanostoma mellina* Linn.

Musca mellina, Linn. *Faun. suec.* 1821; — *Syrphus mellinus*, Fabr. *Spec. insect.* II. 433. 61; id. *Ent. Syst.* IV. 308. 110; Meig. *Syst. Besch.* III. 331. 85; Macq. *Suit. à Buff.* Dipt. I. 544. 35; — *Scaeva mellina*, Fabr. *Syst. Anth.* 251. 12; Fall. *Syrph.* 46. 20; Zett. *Ins. lapp.* 608. 40; id. *Dipt. Scand.* II. 759. 62; — *Melanostoma mellina*, Schin. *Faun. austr.* I. 292; — *Syrphus Iris*, Meig. *Syst. Besch.* III. 380. 67; — *S. mellurius*, Meig. l. c. 328. 81; Macq. l. c. 544. 36; — *S. melliturgus*, Meig. l. c. 329. 82; Macq. l. c. 545. 37; — *S. scalaris*, Fabr. *Ent. Syst.* IV. 308. 112; Meig. l. c. 330. 83; — *Scaeva scalaris*,

Fabr. *Syst. Anth.* 252. 14; Zett. *Ins. lapp.* 608. 41; id. *Dipt. Scand.* II. 760. 63.

Een ♀ uit de omstreken van Quebec (Provancher) in het museum te Brussel.

43. *Melithreptus scriptus* Linn.

Musca scripta, Linn. *Faun. suec.* 1820; — *Syrphus scriptus*, Fabr. *Spec. ins.* II. 434. 62; id. *Ent. Syst.* IV. 308. 113; Meig. *Syst. Besch.* III. 324. 73; — *Scaeva scripta*, Fabr. *Syst. Anth.* 252. 17; — *Sphaerophoria scripta*, Macq. *Suit. à Buff.* *Dipt.* I. 551. 1; Zett. *Ins. lapp.* 605. 28; id. *Dipt. Scand.* II. 766. 1; — *Melithreptus scriptus*, Schin. *Faun. austr.* I. 326; — *Conops gemmatus*, Scop. *Ent. carn.* 965.

Een paartje uit de omstreken van Quebec (Provancher) in het museum te Brussel.

44. *Xylota pigra* Fabr.

Syrphus piger, Fabr. *Ent. Syst.* IV. 295. 63; — *Milesia pigra*, Fabr. *Syst. Anth.* 192. 16; Latr. *Gen. Crust.* IV. 331; — *Xylota pigra*, Meig. *Syst. Besch.* III. 221. 11; Macq. *Suit. à Buff.* *Dipt.* I. 521. 5; Zett. *Dipt. Scand.* II. 878. 12; Schin. *Faun. austr.* I. 355; — *Xylota crassipes*, Wahlb. *Oeff. vet. ak. förh.* 1838. 15. 7; — *Milesia haematodes*, Fabr. *Syst. Anth.* 193. 21; — *Xylota haematodes*, Say, *Amer. entom.* I. pl. VIII; Wied. *Auss. Zweifl.* II. 99. 3.

Een paartje uit de omstreken van Quebec (Provancher) in het museum te Brussel.

45. *Xylota nemorum* Fabr.

Milesia nemorum Fabr. *Syst. Anth.* 192. 17; — *Xylota nemorum*, Meig. *Syst. Besch.* III. 219. 11; Macq. *Suit. à Buff.* *Dipt.* I. 521. 3; Zett. *Ins. lapp.* 585. 3; id. *Dipt. Scand.* II. 871. 3; Schin. *Faun. austr.* I. 356; — *Milesia ignava*, Fall. *Syrph.* 11. 6. (excl. syn. Panz.); — *Xyl. bifasciata*, Meig. *Syst. Besch.* III. 219. 10; Zett. *Dipt. Scand.* II. 872. 4; — *Xyl. nigripes*, Zett. *Ins. lapp.* 585. 4; id. *Dipt. Scand.* II. 880. 14.

Een ♀ uit de omstreken van Quebec (Provancher) in het museum te Brussel.

46. *Syritta pipiens* Linn.

Musca pipiens, Linn. *Faun. suec.* 1822; — *Syrphus pipiens*, Fabr. *Spec. ins.* II. 434. 65; id. *Ent. syst.* IV. 310. 119; Panz. *Faun. germ.*

32. 20; — *Milesia pipiens*, Fabr. *Syst. Anth.* 194. 27; Fall. *Syrph.* 12. 9; — *Xylota pipiens*, Meig. *Syst. Besch.* III. 213. 1; — *Coprina pipiens*, Zett. *Ins. lapp.* 584. 45; — *Syrilla pipiens*, Macq. *Suit. à Buff.* Dipt. I. 525. 1; Zett. *Dipt. Scand.* II. 881. 1; Schin. *Faun. austr.* I. 358; — *Xylota proxima*, Say, *Amer. entom.* I. pl. VIII; Wied. *Auss. Zweifl.* II. 102. 9.

Exemplaren van beide sexen uit de omstreken van Quebec (Provancher) in het museum te Brussel.

47. *Rhingia nasica* Say.

Say, *Journ. ac. Phil.* III. 94; Wied. *Auss. Zweifl.* II. 115. 1.

Drie wijfjes uit de omstreken van Quebec (Provancher) in het museum te Brussel. Bij een der exemplaren vind ik eene merkelijke afwijking in de teekening des achterlijfs; is dit eene andere soort of slechts eene varieteit? *Rh. nasica* is de eenig bekende soort uit Noord-Amerika.

48. *Sphegina rufiventris* Löw.

Löw, *Dipt. Amer. Sept.* Cent. III. 22.

Drie mannetjes uit de omstreken van Quebec (Provancher) in het museum te Brussel.

49. *Ocyptamus fascipennis* Macq.

Macq. *Suit. à Buff.* I. 554. 2. pl. 12. f. 13.

Drie wijfjes van Guadeloupe (Delaunay) in het museum te Brussel. Zij beantwoorden geheel aan de beschrijving en afbeelding van Macquart.

Löw (*Diptern Süd-Afrika's* p. 293) en Osten Sacken (*Catal. of the Dipt. of N. Amer.* p. 127) houden deze soort voor dezelfde als *Bacha fuscipennis* Say, hetgeen door Schiner (*Dipt. Nov. Reise*, 346. 14) bepaald wordt tegengesproken na vergelijking van typische exemplaren in Wiedemann's collectie.

50. *Ocyptamus funebris* Macq.

Macq. *Suit. à Buff.* 554. 1; id. *Dipt. ex.* II. 2. 105. 1 pl. 19 f. 2; Bigot in R. de la Sagra, *Hist. phys. pol. et nat. de Cuba*, p. 807.

Een ♀ van Bahia (de Lacerda) in het Brusselsche museum. De soort is iets grooter dan de vorige en onderscheidt zich bij den eersten

oogopslag door de gelijkmatig donkerbruine vleugels, die alleen aan de spits en in de kernen van sommige cellen lichter zijn.

51. *Ocyptamus dimidiatus* Fabr.

Syrphus dimidiatus, Fabr. *Spec. ins.* II. 434. 64; id. *Ent. Syst.* IV. 310. 118; Wied. *Auss. Zweifl.* II. 140. 42; — *Scaeva dimidiata*, Fabr. *Syst. Anth.* 254. 25.

Een aantal exemplaren van Guadeloupe (Delaunay) in het Brusselsche museum.

Deze soort is kleiner dan de beide vorigen en het achterlijf naar evenredigheid korter, zoodat zij veel plomper gebouwd is; in habitus gelijkt zij op eene *Pipiza*, terwijl de anderen meer het aanzien van de *Bacha*-soorten hebben. Het schildje neigt bij de meeste voorwerpen tot het roodbruine, wat ook eenigszins met het achterlijf het geval is. Bij het ♂ is de spitsheft der vleugels een weinig verduisterd, zoodat de zwarte wortelheft daar minder sterk uitkomt. De pekbruine pooten zijn niet altijd even donker, maar somtijds de voorste scheenen aan de basis en de tarsen geelachtig.

52. *Bacha fascipennis* Wied.

Bacha fascipennis Wied. *Auss. Zweifl.* II. 96. 6; — *B. aurinota*, Walk. *List Dipt. Brit. mus.* III. 548.

Een ♂ uit de omstreken van Quebec (Provancher) in het museum te Brussel.

53. *Bacha clavata* Fabr.

Syrphus clavatus, Fabr. *Ent. Syst.* IV. 298. 73; — *Bacha clavata*, Fabr. *Syst. Anth.* 200. 3; Wied. *Auss. Zweifl.* II. 94. 4.

Twee mannetjes en een wijfje van Guadeloupe (Delaunay) in het museum te Brussel.

CONOPSIDAE.

1. *Conops tibialis* Say.

Conops tibialis, Say, *Journ. ac. Phil.* VI. 171; Williston, *Trans. Connect. academy*, IV. 333; — *C. nigricornis*, Wied. *Auss. Zweifl.* II. 236. 4; Löw, *Neue Beitr.* I. 31.

Een ♂ uit de omstreken van Quebec (Provancher) in het museum te Brussel.

Mijne determinatie berust op de beschrijvingen van Wiedemann en Löw. Door Dr. S. W. Williston, die eene bijzondere studie heeft gemaakt van de Noord-Amerikaansche *Conops*-soorten, wordt *C. nigricornis* Wied. beschouwd als synoniem met *C. tibialis* Say en niet met *C. sagittarius* Say, zooals door Wiedemann zelf en later door Löw en Osten Sacken was aangenomen.

Deze soort, zoowel als de drie volgende, zou behooren te worden gerangschikt in het geslacht *Physocephala*, door Schiner van *Conops* afgescheiden. Daar echter geen der latere schrijvers over Amerikaansche Diptera die generieke verdeeling heeft overgenomen, acht ik het beter ze ook maar in het oorspronkelijke genus te laten.

2. *Conops costatus* Fabr.

Conops costatus, Fabr. *Syst. Antl.* 175. 4; Wied. *Auss. Zweifl.* II. 238. 6; — *Physocephala costata*, Schiner, *Dipt. Nov. Reise*, 371. 2.

Een ♂ van Argentina (Weyenbergh), dat wel beantwoordt aan de kenmerken, door Fabricius en Wiedemann opgegeven en volkomen overeenkomt met de uitvoerige beschrijving, door Schiner geleverd.

De Noord-Amerikaansche soort, door Macquart als *Conops costatus* F. vermeld (*Dipt. ex.* II. 3. 19. 11) moet ik voor eene andere houden, want hij voegt bij de diagnose, door hem van Wiedemann overgenomen, nog de woorden: „nervo transverso obliquo”. Waarschijnlijk bedoelt hij daarmede de schijfdwarsader, die bij sommige exotische soorten inderdaad veel schuiner loopt dan wij dit bij onze inlandsche gewoon zijn. Bij het Argentijnsche voorwerp, dat ik voor mij heb, is die dwarsader echter regtstandig en vormt ongeveer een regten hoek met de daarboven liggende discoidaal-ader. Vermoedelijk heeft Schiner dit ook zoo gevonden bij de Chilenische exemplaren der Novara-reis en vond hij daarin aanleiding om Macquart's beschrijving niet aan te halen.

Ik merk nog op, dat bij *C. costatus* de radiaal-ader in den voorrand eindigt boven de schijfdwarsader, in tegenstelling van de beide volgende soorten, waar hare uitmonding merkelyk digter naar de vleugelspits is gelegen. (Zie mijne afbeelding van den vleugel van *C. costatus* Pl. 1 fig. 10 en van *C. piciventris* fig. 11).

3. *Conops piciventris* n. sp.

Fuscus; capite flavido; fronte lineaque epistomatis brunneis; abdomine obscure rufo; callis humeralibus, punctis in thoracis dorso, abdominis segmentorum primis limbo postico, segmentisque posticis fere totis aureis; his nigro-setulosis; pleuris argenteis; antennis fuscis: articulo primo et articuli tertii parte inferiori rufis; pedibus rufis albomicantibus; alarum basi et dimidio costali fuscis. — ♀ long. 15,5 mm.

Van stevige gestalte. Kop duister roodgeel; voorhoofd vóór de schedelblaas, alsmede de kielvormig verhoogde middenstreep op het aangezigt koffijbruin; de rand van onderen langs de oogen met zilveren weerschijn. Sprieten zwartbruin; het eerste lid en de onderzijde van het derde roodgeel; het tweede lid twee en een-halfmaal zoo lang als het eerste; het derde naauwelijks zoo lang als het eerste, met spits toeloopende eindgriffel, aan welker einde zich een duidelijk afstaand zijstuk bevindt. Zuiger zoo lang als de sprieten, roodgeel met donkere spits. Thorax koffijbruin; de sterk uitpuilende schouderknubbels met goudgelen rand, die zich streepvormig verlengt zoowel langs den voorkant als in de zijden van den thorax; naarmate het licht valt, komt nog op den rug eene teekening van goudgele vlekjes of streepjes voor den dag; de borstzijden en de kanten van den achterrug hebben een zilvergrijzen weerschijn, die in nog sterkere mate aan de voorheupen aanwezig is. Achterlijf roodbruin; de beide eerste ringen zwart, met goudgelen achterzoom, die zich aan den tweeden ring ook in de zijden uitbreidt; de kolfachtig verdikte laatste ringen bijna geheel met goudgelen weerschijn en tevens met korte, stijve, zwarte haartjes bezet; het uitstekende deel onder aan het achterlijf roodgeel en niet tepelachtig maar meer schildvormig. Pooten roodgeel, naar gelang van het invallende licht donkerder of met zilverachtigen weerschijn; achterdijen aan den wortel plotseling verdikt; scheenen aan den wortel zeer dun, doch op 't midden verdikt en eenigszins onregelmatig gebogen. Kolfjes geel. Vleugels (Pl. 10 fig. 11) aan den wortel en langs de voorheft zwartbruin, welke kleur zich tot de discoidaal-ader uitstrekt, een eind wegs in den wortel der schijfcel dringt, de vleugelspits bereikt, doch een deel der eerste achtercel vrijlaat; in de voorrandeel alsmede in de streek der vleugelspits is de bruine kleur iets lichter; de posticaal-ader bruin gezoomd; uit-

monding der radiaal-ader voorbij de schijfdwarsader; schijfdwarsader vrij schuin; eerste achtercel tamelijk lang gesteeld.

Een ♀ uit Argentina (Weyenbergh).

4. *Conops testaceus* n. sp.

Testaceus; callis humeralibus pleurisque argenteo-micantibus; epistomate in medio fusco-lineato; antennis nigris, articulo primo rufo; pedibus rufis, femorum basi tibiærumque dimidio apicali infuscatis; alarum dimidio costali dilute fusco. — ♂ long. 14 mm.

Bijna eenkleurig vuil kaneelbruin. Voorhoofd vóór de schedelblaas iets donkerder; de kielvormig verheven langsstreep op het aangezigt donkerbruin. Eerste sprietenlid roodgeel; de beide volgende zwartbruin, het tweede meer dan dubbel zoo lang als het eerste; het derde ongeveer van gelijke lengte als het eerste. Schouderknubbels en borstzijden met zilverachtigen weerschijn. Achterlijf gesteeld, vooral aan het eind van den tweeden en het begin van den derden ring zeer dun; de beide voorste ringen zwartachtig, aan den achterzoom en langs de kanten met zilverachtigen haarglans; de kolfachtige laatste ringen kaneelkleurig, zonder glans of weerschijn (misschien is de bestuiving afgewischt). Pooten roodgeel; wortel der dijën en spitsheft der scheenen donkerder; aan de achterpooten de dijën vrij dik, in 't midden iets ingebogen, en de scheenen aan den wortel dun, van het midden af onregelmatig verdikt en gebogen; achtertarsen bijzonder breed. Kolfjes geel. Vleugels aan de voorheft licht koffijbruin, welke kleur de discoidaal-ader even overschrijdt en de geheele eerste achtercel, alsmede de vleugelspits inneemt, ofschoon daar naar onderen een weinig verflaauwende; uitmonding der radiaal-ader voorbij de schijfdwarsader; eerste achtercel lang gesteeld; schijfdwarsader eenigszins schuin.

Een ♂ uit Argentina (Weyenbergh).

OESTRIDAE.

Gastrophilus Equi Fabr.

Oestrus Equi, Fabr. *Syst. Anth.* 228. 4; Fall. *Haemat.* 13. 8; Macq. *Suit. à Buff.* Dipt. II. 52. 1; — *Gastrus Equi*, Meig. *Syst. Besch.* IV. 175. 1; Zett. *Ins. lapp.* 623. 1; id. *Dipt. Scand.* III. 976. 1; —

Gastrophilus Equi, Schin. *Faun. austr.* I. 391; — *Oestrus Bovis*, Linn. *Faun. suec.* 1730; — *Oestrus intestinalis*, de Geer, *Ins.* VI. 291. 1. pl. 15. f. 16.

Twee mannetjes nit de omstreken van Quebec (Provancher) in het museum te Brussel; een wijfje van Arizona (Nenmügen) in dat te Leiden.

MUSCIDAE.

PHASINAE.

1. *Allophora micans* n. sp.

Nigra, griseo-micans; abdomine fascia media subrufescente; epistomate pallide rufo sericeo; alis dilute brunnescentibus, nervi discoidalis curvatura subrotundata; nervo apicali obliquo. — ♂ long. 9 mm.

Zwart; de kop groot en breed; het aangezigt zijdeachtig licht roodgeel, op de weinig verheven gezichtslijsten met korte borsteltjes; mondrand glanzig roestbruin; oogen van boven samenstootend; het driehoekige voorhoofd zwart, eenigszins fluweelig, aan de kanten zijdeachtig bleekgeel, in 't midden met fijne en digte zwarte beharing. Sprieten zwart, nog niet de helft van het aangezigt bereikende; derde lid elliptisch; sprietborstel regt, aan den wortel iets verdikt en langzamerhand tot de haarfijne spits verdund. Thorax vóór den dwarsnaad met witachtige bestuiving, welke drie langsstrepen vrijlaat; dergelijke bestuiving vormt een paar witte vlekjes vóór den vleugelwortel en bevindt zich ook aan de borstzijden, op het schildje en den achterrug; boven op den thorax en op het schildje is eene digte, korte, zwartachtige beharing; voorts aan den achterrand van den thorax eenige borstels; vier vrij lange borstels aan dien van het schildje. Achterlijf plat, eirond, vijfringig, glanzig zwart, met een eigenaardigen blaauwgrijzen, iets metaalachtigen gloed en eene grootendeels lichtgrijze bestuiving, die naarmate het licht valt, al of niet zichtbaar is; op de voorste helft van den derden ring is deze bestuiving roestbruin, waardoor in sommige rigtingen een dwarsband van die kleur te voorschijn komt. Pooten zwart, met vrij digte beharing en enkele verspreide borstels aan de scheenen; voethaken en voetballen zeer lang, de laatsten bleekgeel en van lange fijne borstelharen omgeven. Vleugelschubben en vleugels lichtbruin; aan de schouder-dwarsader eene

donkere schaduw; aderbelloop ongeveer gelijk aan dat der Europeesche *A. subcoleoprata*; aan het allereerste begin van den voorrand eene kam van stevige zwarte borstels; ter plaatse waar de eubitaal-ader uit de radiaal-ader ontspruit, een eeltachtig knobbeltje. Zie eene afbeelding van den vleugel op Pl. 1 fig. 12 (de buiging der discoidaal-ader is daar echter te rond en de spitsdwersader niet schuin genoeg voorgesteld).

Een ♂ uit Argentina (Weyenbergh).

2. *Trichopoda pennipes* Fabr.

Musca pennipes, Fabr. *Ent. Syst.* IV. 348. 149; — *Dictya pennipes*, Fabr. *Syst. Antl.* 327. 5; — *Trichopoda pennipes*, Wied. *Auss. Zweifl.* II. 274. 9; Rob. D. *Myod.* 288. 1; — *Phasia jugatoria*, Say, *Journ. ac. Phil.* VI. 172. 2 (sec. Ost. Sacken).

Een ♀ van Argentina (Weyenbergh).

3. *Trichopoda pyrrhogaster* Wied.

Wied. *Auss. Zweifl.* II. 272. 6.

Enige wijfjes van Guadeloupe (Delaunay) in het museum te Brussel.

OCYPTERINAE.

1. *Ocyptera Dosiades* Walk.

Walk. *List. Dipt. Brit. mus.* IV. 695.

Een ♀ uit de omstreken van Quebec (Provancher) in het museum te Brussel.

2. *Ocyptera nigrina* n. sp.

Nigra, albo-micans; antennis rufescentibus; alarum dimidio costali fusco; calyptris albis. — ♀ long. 7,5 mm.

Kop merkelyk breeder dan de thorax, zijdeachtig wit, aan de wangen met bruinen weerschijn; voorhoofd bijna de halve kopbreedte innemende, met breeden zwartbruinen middenband, aan de kanten met witten zoom; schedel glanzig. Sprieten donker roestkleurig; het eerste lid kort; het tweede ongeveer dubbel zoo lang; het derde weder dubbel zoo lang als het tweede, naar het einde iets verbreed en afgerond; sprietborstel zwart, aan de wortelhelft een weinig verdikt.

Thorax zwart, met eenige lichtgrijze bestuiving, die van boven onduidelijke zwarte strepen vrijlaat; borstzijden met witte weerschijnvlekken, die een paar banden boven de voorste heupen vormen; schildje glanzig zwart, plat, fijn bestippeld; op den thorax vrij stevige borstels, in vier langsrijen geplaatst; op het schildje verscheidene borstels, waarvan een paar aan den achterrand steviger dan de overige. Achterlijf glanzig zwart; aan den voorrand van den derden en vierden ring een witgrijze vlekkege weerschijn; aan het eind van den tweeden en derden ring van boven een paar macrocheten; voorts enkele in de zijden, alsmede verscheidene aan het eind van den vierden en op den eenigszins kolfachtig verdikten laatsten ring. Pooten zwart, vrij dik; op elk der heupen eene zilverachtig witte vlek; behalve de eindsporen, die aan al de scheenen voorhanden zijn, aan de achterste scheenen nog verspreide borstels. Vleugelschubben wit; de kleine kolfjes zwart. Vleugels grauwachtig; de voorrandshelft donkerbruin; deze donkere kleur strekt zich uit tot aan de discoidaalader en de spitsdwarsader, die zij als eene schaduw begeleidt; spitsdwarsader dubbel gebogen; de steel der spitscel schuin naar boven gerigt; schijfdwarsader bijna regt, op ten minste twee derden der spitscel ingewricht.

Een ♀ uit Argentina (Weyenbergh).

TACHININAE.

1. *Dejeania corpulenta* Wied.

Tachina corpulenta, Wied. *Auss. Zweifl.* II. 280. 1; — *Dejeania rufipalpis*, Macq. *Dipt. ex.* II. 3. 35. 5. pl. 3 f. 1; — *D. venatrix*, O. Sack. *West. Dipt.* 348.

Een ♂ van Bogota (van Lansberge) in het museum te Leiden.

Op het gezag van Osten Sacken (*Cat. Dipt. N. Am.* 147) citeer ik de bovengenoemde synoniemen en daarentegen niet *D. corpulenta* Macq. (*Suit. à Buff.* *Dipt.* II. 77. 22, *Dipt. ex.* II. 3. 35. 4 en suppl. 1. 143).

2. *Dejeania pallipes* Macq.

Macq. *Dipt. ex.* II. 3. 34. 2. pl. 2 f. 9.

Twee mannetjes van Bogota (van Lansberge) in het museum te Leiden.

3. *Dejeania armata* Wied.

Tachina armata, Wied. *Auss. Zweifl.* II. 287. 11; — *Dejeania armata*, Macq. *Dipt. ex. supp.* 4. 168.

Vier exemplaren van Montevideo in het museum te Leiden.

4. *Dejeania rutilioides* Jaenn.

Jaenn. *Nene ex. Dipt.* 137.

Een ♀ van Arizona in het museum te Leiden.

5. *Hystericia vivida* Harr.

Tachina vivida, Harr. *Ins. New Engl.* ed. III. 612. pl. 8. f. 1; — *Hystericia testacea*, Macq. *Dipt. ex.* II. 3. 44; — *Tachina finitima*, Walk. *List Dipt. Brit. mus.* IV. 70.

Twee mannetjes uit de omstreken van Quebec (Provancher) in het museum te Brussel.

De citatie uit Harris heb ik overgenomen uit den Catalogus der Noord-Amerikaansche Diptera van Osten-Sacken. Deze acht het waarschijnlijk, dat *Tachina abrupta* Wied. dezelfde soort is; is dit werkelijk zoo, dan zou laatstgemelde naam de prioriteit hebben.

6. *Jurinia nigriventris* v. d. Wulp.

V. d. Wulp, *Notes from the Leyd. mus.* IV. 81. 13.

Cinerea; capite pallido; antennis sordide rufis, articulo tertio nigricante; palpis rufis, in apice subdilatatis; abdomine nigro nitido; pedibus nigris; calyptris alisque dilute brunneis. — ♀ long. 13 mm.

Aangezicht regtstandig, aan den mondrand sterk, bijna kegelvormig vooruitstekend, even als de wangen en kinbakken bleek grijsachtig geel met bruingrauwen weerschijn; een eind boven den mondrand ter wederzijde een groote en enkele kleinere borstels. Voorhoofd aschgrauw, met roestrooden, smallen, naar voren verbreedden langsband; voorhoofdsborstels weinig talrijk maar stevig; achterhoofd met grove geelachtige beharing en den gewonen krans van zwarte borstels. Sprieten vuil roestkleurig; het eivormige derde lid, althans van voren en aan de spits zwartachtig; sprietborstel zwart. Palpen roestkleurig, naar het einde een weinig verdikt. Thorax en schildje met digte aschgrauwe bestuiving; geheel van voren op den thorax eenige aanduiding van zwarte langsstrepen; de borstels achter op den thorax en aan den

achterrind van het schildje stevig en van aanzienlijke lengte. Achterlijf gewelfd, glanzig zwart, alleen in de zijden van den laatsten ring met eene zilverachtige, tot het gele neigende weerschijnvlek; tweede ring zonder macrocheten; aan den rand van den derden verscheidene, die zeer stevig zijn; de laatste ring met digte zwarte beharing en een aantal stekels; buik op het midden der ringen met een aantal dikke, vrij stompe, doornige borstels. Pooten zwart; dijen en vooral de scheenen met vele lange en krachtige borstels. Vleugelschubben en vleugels met grauwbrown tint; vleugeladeren bruinzwart; ombuiging der discoidaal-ader met scherpen hoek; schijfdwarsader zacht geslingerd.

Een vrouwelijk exemplaar uit Chile, in het Leidsch museum; een ander, volkomen daarop gelijkend, uit Argentina (Weyenbergh) in mijne collectie.

De soort is naauw verwant met *J. bicolor* Wied. (*Auss. Zweifl.* II. 282. 3) en ik zou haar zelfs als zoodanig hebben bestemd, ware het niet dat Wiedemann eene teekening van den thorax aangeeft, waarvan bij mijne overigens vrij gave voorwerpen naauwelijks iets te zien is, en den anus een weinig doorschijnend rood noemt, wat evenmin op mijne exemplaren past.

7. *Jurinia nitida* v. d. Wulp.

V. d. Wulp, *Notes from the Leyd. mus.* IV. 82. 14.

Nigra nitida; capite pallescente, sericeo; fronte, antennis pedibusque nigris; palpis rufis, subdilatis, curvatis; alis dilute brunnescentibus, ad basin rufis. — ♀ long. 15,5 mm.

Glanzig zwart. Kop zijdeachtig bleekgeel, aangezigt regtstandig; de mondrand een weinig vooruitstekend; boven den mondrand ter wederzijde een grootere en verscheidene kleinere borstels; voorhoofd glanzig zwart, met dofwarten, van achteren gespleten langsband; voorhoofdsborstels stevig; achterhoofd met digte geelgrijze beharing en een krans van zwarte borstels. Sprieten zwart; het tweede lid dun; het derde verbreed, half zoo lang als het tweede, aan het einde afgeknot; sprietborstel tot dicht aan het einde verdikt. Palpen roestkleurig, gebogen, naar het einde iets verdikt. Achterlijf gewelfd, zonder lichte bestuiving; aan den rand van den tweeden ring eenige platliggende, aan den rand van den derden ring eenige overeindstaande

stekelachtige macrocheten; buik op het midden der ringen met stevige borstels. Pooten zwart, onder aan de voordijen en aan de buitenzijde der scheenen met vele borstels. Vleugelschubben en wortel der vleugels roodgeel, welke kleur aan den voorrand tot halverwege de vleugellengte reikt; de vleugels overigens met licht bruingrauwe tint; aderen donkerbruin, in het wortelgedeelte bruingeel; ombuiging der discoidaal-ader met bijna regten hoek; de spitsdwarsader gebogen; schijfdwarsader bijna regt.

Een ♀ van Arizona (Neumögen) in het museum te Leiden.

8. *Echinomyia robusta* Wied.

Tachina robusta, Wied. *Auss. Zweifl.* II. 290. 15; -- *Echinomyia analis*, Macq. *Dipt. ex. supp.* 1. 144. 4. pl. 12 f. 3.

Een ♀ uit Argentina (Weyenbergh).

Aan de wangen zijn omlaag, dicht tegen den oogrand, een paar borstels; aan den buik zijn alleen in 't midden borstels.

Het komt mij niet twijfelachtig voor, dat *E. analis* Macq. (wel te onderscheiden van *E. analis* Fabr.) dezelfde soort moet zijn als *Tachina robusta* Wied. In de beschrijving kan ik geen wezenlijke punten van verschil vinden; alleen noemt Wiedemann de vleugelschubben „elfenbeinweiss”, terwijl Macquart ze beschrijft als „un peu roussâtres”. Mijn exemplaar komt in dat opzicht met Wiedemann's opgave overeen; daarentegen beantwoordt het, wat den vorm der sprieten betreft, ten volle aan de beschrijving, daarvan door Macquart gegeven; diens afbeelding overigens is, als gewoonlijk, te ruw om daarop eenige conclusie te gronden.

9. *Echinomyia immaculata* Macq.

Macq. *Dipt. ex. supp.* 4. 169. 6. pl. 15 f. 8; v. d. Wulp, *Notes from the Leyd. mus.* IV. 83. 15.

Een ♂ van Arizona (Neumögen) in het Leidsch museum reken ik, voorloopig althans, tot deze soort, omdat Macquart's beschrijving daarop geheel kan worden toegepast. Het verschil in vaderland (Macquart geeft Brazilië aan) zou echter wel eene aanleiding zijn tot twijfel.

Het aangezicht heeft een sterken geelrooden weerschijn, vooral aan den mondrand; de wangen zijn zonder borstels; de palpen zijn zeer dun; het derde sprietenlid is ongeveer even lang als het tweede.

10. *Echinomyia picea* Rob. D.

Rob. D. *Myod.* 44. 2; Macq. *Dipl. ex.* II. 3. 37. 2. pl. 3. f. 4.

Beide sexen van Quebec (Provancher) in het museum te Brussel.

De aangehaalde beschrijvingen passen op deze voorwerpen beter dan op de volgende, overigens zeer verwante soort. De vleugels zijn bruinachtig grijs, aan de basis en het begin van den voorrand roestkleurig; de vleugelschubben helder roodgeel; het aangezicht en de wangen mede roodgeel; de top der knieën roestkleurig.

11. *Echinomyia lugubris* n. sp.

Nigro-picea; capite albescens; antennarum articulis basalibus duobus palpisque rufis; calyptis albis; alis cinereo-hyalinis, basi pallide rufis. — ♂ ♀ long. 13 mm.

Gelijkt op de vorige, doch onderscheiden door een meer witten kop, door niet roodgele maar witte vleugelschubben, en bijna glasachtige, aan den wortel slechts een weinig roodgele vleugels. Aangezicht, wangen en kinbakken zijdeachtig geelwit; de mondrand roodachtig; voorhoofd zwartachtig met lichtgrijzen weerschijn; voorhoofdsborstels een weinig beneden den sprietwortel afdalende; wangen zonder borstels, doch met eenige fijne haren dicht bij de oogen; kinbaard en beharing van het achterhoofd vuilwit, dicht en vrij ruw. De beide eerste sprietleden roestkleurig; het tweede lid van boven zwartborstelig; het derde zwart, van onderen afgerond. Palpen roestkleurig, naar het einde iets verdikt. Thorax glanzig zwart, naauwelijks een weinig grijs bestoven; schildje roodbruin; achterlijf glanzig zwart, met roodbruinen gloed, die zich het meest aan de zijden en soms ook aan den anus vertoont; bij een der exemplaren bevindt zich aan den voorkant der ringen, vooral aan de kanten, een grijze vlekke bestuiving, die bij al de anderen ontbreekt (waarschijnlijk omdat zij meer afgevlogen zijn). Pooten zwart, de scheenen pechbruin; aan de knieën een roodachtige stip. Vleugelschubben wit. Vleugels met flauwe grijsachtige tint, aan den wortel bleek roodgeel; ook de aderen aldaar van die kleur; bij het ♀ is de basis der vleugels iets donkerder, terwijl de middeldwarsader en de ombuiging der discoidaal-ader door een donker schaduwvlekje zijn geteekend, waarvan bij het ♂ naauwelijks eenig spoor gevonden wordt.

Verscheidene exemplaren van Quebec (Provancher) in het museum te Brussel.

12. *Echinomyia vittata* n. sp.

Testacea; thorace cinereo; abdomine vitta dorsali nigra; ano utrinque argenteo-micante; capite pallide rufescente; antennis palpisque ferrugineis; antennarum articulo tertio nigricante; pedibus piccis; calyptris albescens; alis cinereis, basi costaque ferrugineis. — Long. 10, 5 mm. (♂), 9 mm. (♀).

Kop zijdeachtig bleek roodgeel; voorhoofd van boven bijna (♂) of ruim (♀) de halve kopbreedte innemende, in 't midden met een niet sterk sprekenden roestkleurigen langsband en aan weerskanten met eene dubbele rij borstels, die ter halverwege het tweede sprietenlid afdalen; aangezigt zacht ingebogen, aan den mondrand een weinig vooruitstekend; wangen en kinbakken met beharing, de wangen zonder borstels; mondrand ter wederzijde en kinbakken van onderen met eenige zwakke borstels; achterhoofd met geelachtig aschgrauwe beharing en een' krans van zwarte borsteltjes. Sprieten roestkleurig; het derde lid zwartachtig, althans aan den voorkant, die een weinig uitgebogen is; sprietborstel zwart, vrij dik, eerst aan de spits verdund. Palpen roodgeel, cylindrisch (♂) of aan 't einde iets verdikt (♀). Thorax aschgrauw, op den rug met onduidelijke zwartachtige langstrepen, in de zijden eenigszins geelachtig; behalve de korte donkere beharing, zwarte borsteltjes, die aan de zijden en den achterrand langer worden; schildje roodgeel, met witte bestuiving en zwarte beharing, aan den achterrand met lange en stevige borstels. Achterlijf glanzig roodgeel, eenigszins doorschijnend, met zwarten rugband, die op den eersten ring breder wordt en op den vierden bijna verdwijnt; deze laatste ring ter wederzijde met zilverwitten weerschijn; buik doorschijnend roodgeel, aan het einde zwartachtig, alleen op de middellijn met borstels. Pooten pekswart, de knieën en voorste scheenen naar het roestkleurige overhellende; dijen en scheenen met vele borstels. Vleugelschubben vuilwit. Vleugels aschgrauw, aan den wortel en voorrand roestkleurig.

Argentina (Weyenbergh), een paartje.

Ofschoon het ♀ kleiner is en zich door aan 't eind verdikte palpen onderscheidt, is de overeenkomst overigens zoo groot, dat ik niet aarzel de beide voorwerpen als dezelfde soort te beschouwen.

13. *Echinomyia piliventris* n. sp.

Nigricans; capite pallide rufescente; antennarum articulis basalibus palpisque ferrugineis; thorace albido-pollinoso; scutello testaceo; abdomine nigro submetallico, albido-tessellato; ventre pilosulo; pedibus nigris; calyptris albescentibus; alarum basi rufescente. — ♂ long. 10, 5 mm.

Kop zijdeachtig bleek roodgeel; voorhoofd van boven ongeveer een derde der kopbreedte innemende, roestkleurig, ter wederzijde met glanzig bleekgelen zoom, die naar gelang het licht er op valt, breeder wordt, zoodat er soms slechts een roestkleurige middenband overblijft; voorhoofdsborstels als bij de vorige soort. Aangezigt regtstandig, aan den mondrand vooruitstekend, wangen naakt; beharing en beborsteling van den mondrand, de kinbakken en het achterhoofd als bij *E. vittata*. Sprieten roestkleurig; het derde lid zwartachtig, van voren een weinig uitgebogen; palpen roestkleurig, gebogen, naar het einde naauwelijks iets verdikt. Thorax glanzig zwart, met witachtige bestuiving, die vooral van voren en in de zijden duidelijk is en van voren min of meer zwarte langsstrepen vertoont; schildje glanzig roodgeel. Achterlijf glanzig zwart met metaalachtigen gloed en zilvergrijze weerschijnvlekken, die in de zijden tegen den voorrand der ringen het meest in 't oog vallen; de tweede en derde ring aan de kanten een weinig roodbruin; van de macrocheten op het achterlijf zijn slechts enkele aan den rand van den tweeden en derden ring overgebleven. Pooten zwart, met de gewone borstels; die aan de middenscheenen lang en stevig; achterscheenen van onderen met roodgelen haarglans. Vleugelschubben witachtig. Vleugels met grauwbrown tint, aan den wortel roodgeel; behalve de randader, die zwart is, zijn de overige aderen roestkleurig; schijfdwarsader een weinig gebogen.

Een ♂ uit Argentina (Weyenbergh).

14. *Cyphocera macrocera* Wied.

Tachina macrocera, Wied. *Auss. Zweifl.* II. 290. 16; — *Cyphocera macrocera*, Schin. *Dipt. Nov. Reise*, 350. 114.

Een ♂ van Bahia (de Lacerda) in het museum te Brussel.

De soort is verwant aan die, welke ik naar een Noord-Amerikaansch exemplaar als *Schineria ruficauda* heb beschreven (*Tijdschr. v. Ent.* X. 146. 18). Löw heeft daaromtrent opgemerkt, dat deze beter in het

geslacht *Cyphocera* past; ik moet hem daarin gelijk geven, wanneer men althans niet al te veel waarde hecht aan de lengteverhouding der sprietleden. Als kenmerk van het genus wordt namelijk aangegeven, dat het derde lid korter zou zijn dan het tweede, terwijl in de beide mij bekende soorten (*ruficauda* en *macrocera*) het derde sprietenlid eer iets langer is, ofschoon het door zijnen vorm overigens aan de geslachten *Echinomyia* en *Micropalpus* herinnert. *Cyphocera* maakt den overgang uit tusschen die beide genera; met het eerste komt het in de naakte oogen, met het tweede in de kleine, bijna rudimentaire palpen overeen.

15. *Gonia pallens* Wied.

Gonia pallens, Wied. *Auss. Zweifl.* II. 346. 6; Macq. *Dipt. ex.* II. 3. 50. 4; Lynch Arribalzaga, *Anal. Soc. cient. Argent.* X. 1880. VIII; — *G. chilensis*, Macq. l. c. 5. pl. 5 f. 4; Blanch. bij Gay, *Hist. fis. pol. y nat. de Chile* VII. 422. 1; — *G. angusta*, Macq. l. c. 56. 7. pl. 5. f. 5; — *G. lineata*, Macq. l. c. supp. 4. 178. 14.

Een ♀ uit Argentina (Weyenbergh).

Het derde sprietenlid is bij dit exemplaar niet roodgeel, maar zwartachtig met lichtgrijsen weerschijn; het laatste lid van den sprietborstel is ten minste anderhalfmaal zoo lang als het voorlaatste; op de gezigtslijst staan in het midden drie of vier borstels. De borstels achter op den thorax en die van het schildje zijn zeer lang en stevig; de laatsten reiken wel tot halverwege het achterlijf. De middenscheenen hebben vooral aan de buitenzijde verscheidene lange en stevige borstels; de achterscheenen zijn buitenwaarts zeer regelmatig met korte borstels gewinperd, waartusschen een weinig onder het midden een enkele, langere borstel uitsteekt.

16. *Belvosia bifasciata* Fabr.

Musca bifasciata, Fabr. *Syst. Ent.* 777. 19; id. *Ent. Syst.* IV. 325. 33; id. *Syst. Antl.* 299. 78; — *Ocyptera bifasciata*, Latr. *Dict. d'hist. nat.* XXIV. 195. 373; — *Tachina bifasciata*, Wied. *Auss. Zweifl.* II. 305. 44; — *Latreillia bifasciata*, Rob. D., *Myod.* 104. 1; — *Nemoraea bifasciata*, Macq. *Suit. à Buff. Dipt.* II. 104. 19; Bigot, in R. de la Sagra, *Hist. phys. pol. et nat. de l'île de Cuba*, anim. artic. 813; — *Belvosia bifasciata*, Macq. *Dipt. ex.* II. 3. 57. 1. pl. 6. f. 2; —

Belvosia bicincta, Rob. D. *Myod.* 103, 1; — *Senometopia bicincta*, Macq. *Suit. à Buff. Dipt.* II. 112. 28.

Een ♀ uit Brazilië in 's Rijks museum te Leiden; verscheidene exemplaren van beide sexen uit Columbië in het museum te Brussel.

Deze soort is als type te beschouwen van het geslacht *Belvosia*, door Robineau Desvoidy dus genoemd ter eere van den bekenden Franschen reiziger en natuuronderzoeker Palisot de Beauvois.

Aan de hierboven aangehaalde beschrijvingen voeg ik nog het volgende toe. De kop is breeder dan de thorax; het voorhoofd in beide sexen zeer breed en van boven minstens een derde gedeelte van den kop innemende; de gezigtslijsten treden sterk vooruit en zijn van boven boogvormig over den sprietwortel omgetrokken (zie Pl. 1 fig. 13). Palpen roestkleurig. Aan den derden achterlijfsring een witte of geelwitte, soms iets goudachtige voorzoom; de vierde ring geheel van die kleur; de borstels van thorax, schildje en achterlijf stevig en allen platliggend; onder aan de dijen en aan de buitenzijde der achterste scheenen (fig. 14) vele borstels; voethaken roodgeel met zwarte spits.

Het geslacht *Belvosia* gelijkt door het breede, eivormige ligchaam veel op onze *Nemoraea's* of op de grootere soorten van *Musciera* (*major*, *scutellata* enz.), met welke laatsten het de naakte oogen, de vrij lange sprieten en de dicht beborstelde achterscheenen gemeen heeft. Het onderscheidt zich echter aanstonds door de plaatsing van den grooten mondborstel niet aan-, maar een eind boven den mondrand, en door de lange en stevige, platliggende borstels, die in grooten getale aan den achterrand van het schildje voorhanden zijn en veelal wel tot halverwege het achterlijf reiken; ook de macrocheten van het achterlijf zijn zeer stevig en doen aan die van het geslacht *Jurinia* denken. De voethaken zijn gewoonlijk roodgeel met zwarte spits of althans aan den wortel roodachtig.

Behalve *Belvosia bifasciata*, reken ik tot dit geslacht ook *Blephariptera rufipalpis* Macq. en zijn mij bovendien nog twee soorten bekend, die zooveel ik kan nagaan, onbeschreven zijn en hieronder vermeld worden.

Analytisch kunnen deze vier soorten op de volgende wijze worden onderscheiden:

1. Kop duidelijk breeder dan de thorax; de
gezigtslijsten sterk uitpuilend. . . . *bifasciata* F.
Kop ongeveer zoo breed als de thorax; de
gezigtslijsten matig vooruitspringend. . 2.

2. Achterlijf eenkleurig zwart; vleugels grauw;
 achterscheenen buitenwaarts franjeachtig
 digt met borstels bezet. *rufipalpis* Macq.

Achterlijf zwart, met den vierden ring wit
 of geelachtig; vleugels donkerbruin;
 achterscheenen niet franjeachtig gewim-
 perd, ofschoon met vele borstels bezet. 3.

3. Derde sprietenlid dubbel zoo lang als het
 tweede; voorhoofdsborstels ter wederzijde
 in eene dubbele rij beneden den spriet-
 wortel afdalende; macrocheten op het
 achterlijf overeindstaande *Weyenberghiana* n. sp.

Derde sprietenlid driemaal zoo lang als het
 tweede; voorhoofdsborstels ter weder-
 zijde in eene enkele rij beneden den
 sprietwortel afdalende; macrocheten op
 het achterlijf platliggende *leucopyga* n. sp.

17. *Belvosia rufipalpis* Macq.

Blephariptera rufipalpis, Macq. *Dipt. ex.* II. 3. 55. 1. pl. 6 f. 1;
 id. supp. 1. 158; Bigot, in R. de la Sagra, *Hist. phys. et nat. de*
l'île de Cuba, 815.

Van deze soort bezit ik een wijfje, mij door Prof. Weyenbergh uit
 de Argentijnsche republiek overgezonden, en zag ik twee mannetjes
 in de collectie van het Brusselsche museum, het eene van Columbie,
 het andere door wijlen C. van Volxem in Brazilië gevangen.

Het geslacht *Blephariptera* Macq. onderscheidt zich voornamelijk, zoo
 niet alleen, van *Belvosia* door de buitenwaarts franjeachtig beborstelde
 achterscheenen, een kenmerk naar mijn inzien niet voldoende om
 daarop eene generieke afzondering te gronden, te minder omdat ook
 in de mij bekende *Belvosia*-soorten de achterscheenen vrij digt met
 borstels bezet zijn. In de overige en meer wezenlijke kenmerken be-
 staat inderdaad eene in 't oog vallende overeenkomst.

Aan de beschrijvingen van Macquart en Bigot is nog het volgende
 toe te voegen.

Kop ter breedte van den thorax; het voorhoofd in beide sexen bijna
 even breed, naar boven een weinig smaller en op de kruin ongeveer
 het vierde gedeelte van den kop innemende; de gezigtstijlen minder

uitpuilend dan in *B. bifasciata*; voorhoofdsband zwart, smal, onmiddellijk boven de sprieten iets verbreed en daar in eene roestkleurige glanzige plek eindigende; voorhoofdsborstels ter wederzijde in eene enkele rij beneden den sprietwortel afdalende. Achterlijf eenkleurig zwart, met flaanwen glans. Pooten met vele borstels, die onder aan de voordijen kamachtig op eene rij zijn geplaatst; aan de buitenzijde der middenscheenen en onder aan de achterdijen eenige borstels van aanzienlijke lengte; die aan de buitenzijde der achterscheenen in beide sexen eene digte franje vormende (zie Pl. 1 fig. 15); voethaken zwart, aan den wortel slechts een weinig roodachtig. Vleugels grauw, aan den wortel even als de vleugelschubben donkerbruin.

18. *Belvosia Weyenberghiana* n. sp. (Pl. 1 fig. 16).

Atra; thorace albido-pollinoso, substriato; abdominis segmento ultimo pallide ochraceo, nudo; epistomate albescence; antennis pedibusque nigris; palpis obscure rufis; alis fuscis, basi nigra. — ♂ long. 11 mm.

Kop ter breedte van den thorax; aangezigt en wangen wit, eenigszins zilverglanzig, met roodbruinen weerschijn; voorhoofd zwartachtig grauw, naar achteren iets versmald en op de kruin een derde der kopbreedte innemende; de voorhoofdsband breed, weinig duidelijk, tot het roodachtige neigende; onmiddellijk boven de sprieten eene roestkleurige vlek; voorhoofdsborstels vrij stevig, ter wederzijde in eene dubbele rij beneden den sprietwortel afdalende; de gezigtstijlen niet zoo sterk uitpuilende als bij *B. bifasciata*; boven den grooten mondborstel nog 4 of 5 zwakkere borstels, waarvan de bovenste ongeveer ter halver hoogte van het gezigt is geplaatst (fig. 17); achterhoofd met digte grijsachtig witte beharing. Sprieten zwart; het tweede lid verlengd; het derde ten minste dubbel zoo lang als het tweede en daarbij smal; sprietborstel tot over het midden verdikt. Palpen donker roodbruin. Thorax zwart, ten gevolge eener witachtige bestuiving eenigszins tot het grijze neigende; van zwarte langsstrepen is slechts eenige aanduiding; schildje en achterlijf zwart, bijna fluweelig; vierde ring bleek okergeel en behalve in de zijden en aan den achterrandsrand, waar de kleur weder zwart wordt, zonder beharing of borstels; anus zwart. De borstels van het ligchaam aanzienlijk; aan het achterste gedeelte van den thorax en den achterrandsrand van het schildje vele stevige, lange, platliggende borstels; de macrocheten aan het eind der lijfsringen regtop staande en daardoor zeer in 't oog vallend. Pooten

zwart, rijk beborsteld; aan de voorpooten onder tegen de dijen en aan de buitenzijde der scheenen de borstels kamachtig op eene rij; aan de buitenzijde der middenscheenen en onder aan de achterdijen enkele bijzonder lange borstels; achterscheenen buitenwaarts met vele borstels, die evenwel niet als eene franje zijn geplaatst (fig. 18). Voethaken roodgeel met zwarte spits en even als de okergele voetballen (bij het ♂) groot en met borstels omgeven. Vleugelschubben en vleugels zwartbruin, de wortel der vleugels zwart; aderbeloop geheel gelijk aan dat van *B. bifasciata*.

Een ♂ uit Argentina, dat ik aan de goedheid van Prof. Weyenbergh heb te danken.

19. *Belvosia leucopyga* v. d. Wulp.

V. d. Wulp, *Notes from the Leyd mus.* IV. 84. 17.

Nigra; capite griseo-albo; fronte nigricante, in ♂ postice attenuato; vitta frontali rufescente; thorace antice albido pollinoso, substriato; scutello piceo (♂) vel obscure rufo (♀); abdominis segmento ultimo albescente; antennis pedibusque nigris; palpis ex rufo fuscis; alis infuscatis. — ♂ ♀ long. 12 mm.

Kop ten minste zoo breed als de thorax; aangezigt en wangen grijsachtig wit; voorhoofd zwartachtig, bij het ♂ naar achteren sterk versmald, zoodat het op de kruin minder dan het vierde gedeelte der kopbreedte inneemt; bij het ♀ het voorhoofd breed, op de kruin ruim een derde van den kop innemende; voorhoofdsband roodbruin, vrij smal; voorhoofdsborstels matig stevig, ter wederzijde in eene enkele rij beneden den sprietwortel afdalende; de gezigtstijlen niet zoo sterk uitpuilende als bij *B. bifasciata* en met eenige borstels bezet, die ten minste tot halverwege het gezicht opklimmen; achterhoofd met digte lichtgrijze beharing. Sprieten zwart; het tweede lid vrij kort; het derde ten minste driemaal zoo lang als het tweede; sprietborstel tot het midden verdikt. Palpen zwartbruin, naar het eind roestkleurig. Thorax zwart, geheel van voren met eenige witte bestuiving, waarin zwarte langsstrepen zijn aangeduid; schildje bij het ♂ pekzwart, bij het ♀ donker bruinrood. Achterlijf zwart; de vierde ring witachtig, de anus weder zwart; de macrocheten allen platliggend, sommigen aan het eind van den derden ring dik en doornachtig. Pooten zwart, de borstels alsmede de voethaken en de voetballen als bij *B. Weyenberghiana*;

bij het ♀ de voethaken en voetballen korter. Vleugels en vleugelschubben donkerbruin.

Een paartje van Brazilië (Beseke) in het Leidsch museum.

Deze en de vorige soort schijnen naauw verwant aan *B. analis* Macq. (*Dipt. ex. supp.* 1. 460. 2. pl. 14. f. 4), die echter kleiner is en bij welke de wortelleden der sprieten bruingeel zijn.

20. *Nemoraea erythropygæ* v. d. Wulp.

V. d. Wulp, *Notes from the Leyd. mus.* IV. 83. 16.

Nigra; facie, antennis pro parte majore, abdominisque segmento quarto rufis; thorace striis quatuor griseis; pedibus piceis; alarum nervo transversali medio infuscato. — ♂ long. 11 mm.

Door de behaarde oogen, de alleen van onderen bewimperde gezichtslijsten, de breede wangen en kinbakken, het derde sprietenlid, dat niet langer dan het tweede is, het eivormige achterlijf en de aan de ombuiging niet verlengde discoidaal-ader behoort deze soort tot het geslacht *Nemoraea*.

Aangezigt en wangen vuil roestkleurig; voorhoofd naar boven sterk versmald, zwartachtig, alleen aan de uiterste oogkanten lichter; ter wederzijde van den sprietwortel eene ronde zwarte vlek; de onderste voorhoofdsborstels niet verder dan deze vlek afdalende; oogen met geelgrijze beharing; mondborstels langs de gezichtslijsten tot aan het onder eind der sprieten opklimmende; ook de wangen met een aantal borstels. Sprieten ter halverwege het gezigt reikende, roestkleurig; de beide eerste leden van boven borstelig; het tweede lid verlengd; het derde zoo lang als het tweede, naar het eind iets verbreed en donkerbruin; sprietborstel zwart, tot ongeveer de helft verdikt. Palpen zwart. Thorax zwart, van boven met vier lichtgrijze langsbanden, de beide buitenste breeder en meer vlekachtig; borstzijden van voren vuil roestkleurig; behalve de zwarte beharing op den thorax zijn op de lichte banden en overigens van achteren en in de zijden lange borstels. Schildje zwart, aan de kanten en van achteren met grijze bestuiving, en voorts met zwarte beharing en eenige lange borstels. Achterlijf langwerpig eivormig, zwart; de tweede en derde ring met grijzen weerschijn, die naarmate het licht er op valt, zich voordoet als zijvlekken of als een voorzoom der ringen; vierde ring roodgeel; macroheten aan den rand der ringen, op den derden ring ook in 't midden en op den vierden over de geheele oppervlakte verspreid.

Pooten langer en dunner dan bij de meeste soorten van het geslacht, pekbruin; de heupen en wortel der dijen tot het roestkleurige neigende; dijen met kamachtig geplaatste, scheenen met verspreide borstels; haken en voetballen lang. Vleugelschubben bruingrauw, met geelachtigen rand. Vleugels met grauwe tint; spitsdwarsader en schijfdwarsader gebogen; de laatste op drie vierden der spitscel ingewricht; middeldwarsader schuin achterover geplaatst, zwartachtig gezoomd.

Een ♂ van Chile in het Leidsch museum.

21. *Masicera insignis* v. d. Wulp.

V. d. Wulp, *Notes from the Leyd. mus.* IV. 85. 18.

Cinerea; antennis, striis thoracis quatuor, abdominis segmento primo, segmentorum 2—4 limbo postico, linea dorsali pedibusque nigris; palpis testaceis; thoracis stria media et scutelli apice rufescentibus; abdominis segmento ultimo limbo antico flavo. — ♂ long. 8,5 mm.

Wegens de naakte oogen, het ongewimperde aangezigt, de onmiddellijk aan den mondrand ingewrichte mondborstels, het verlengde derde sprietenlid, het breed eivormige achterlijf en de aan de ombuiging niet verlengde discoidaal-ader, tot het genus *Masicera* gebragt.

Kop zwartachtig met zilverwitten weerschijn; voorhoofd naar achteren versmald, de middenband smal, weinig in 't oog vallend, alleen door het gemis van witten weerschijn te onderscheiden; voorhoofdsborstels ter wederzijde op eene dubbele rij geplaatst en tot iets beneden het tweede sprietenlid afdalende; aangezigt regtstandig; mondrand niet vooruitstekend, met roodachtige tint; achter den grooten mondborstel nog verscheidene kortere borstels; achterhoofd grijsharig en bovendien met een' krans van zwarte borsteltjes achter de oogen. Sprieten zwart, een weinig korter dan het gezigt; de wortelleden van boven met borstels; het derde lid ten minste driemaal zoo lang als het tweede; sprietborstel tot over het midden verdikt. Palpen bruingeel. Thorax van boven aschgrauw, met vier doorlopende zwarte langsstrepen; de middenste tusschenruimte roodachtig aschgrauw, de beide buitenste met witte bestuiving; borstzijden en borst zwart; schildje roodachtig aschgrauw; thorax in de zijden en van achteren met lange borstels, even als de achterrands van het schildje. Achterlijf eivormig, licht aschgrauw; de eerste ring, eene rugstreep, de achterzoom van den tweeden en derden ring, benevens de anus zwart met eenigen glans; de zwarte zoom der middenste ringen aan weerszijden drie-

hoekig verbreed; vierde ring van voren tot over de helft scherp afgescheiden helder roodgeel, in 't midden door eene fijne zwarte lijn (het vervolg der rugstreep) gedeeld; macroheten der middenste ringen alleen aan den rand. Pooten zwart; middenscheenen met eenige langere borstels; achterscheenen aan de buitenzijde digt met borstels gewimperd; haken en voetballen vrij lang. Vleugelschubben en vleugels met naauwelijks eenige grauwe tint; geen randdoorn; spitscel op eenigen afstand van de vleugelspits geopend; spitsdwarsader bijna regt; schijfdwarsader zeer flauw gebogen, op twee derden der spitscel ingewricht.

Een gaaf ♂ en nog een tweede, waaraan het achterlijf ontbreekt, van Chile, in het Leidsche museum.

DEXINAE.

1. *Prosenamexicana* Macq.

Macq. *Dipt. ex. supp.* 4. 231. 7. pl. 21 f. 12.

Een ♂ uit Mexico (Dugès) in het museum te Brussel.

2. *Prosenalongipalpis* n. sp.

Cinerea; capite albido; vitta frontali, antennis, palpis pedibusque flavis; antennarum seta brevipennata; palpis elongatis filiformibus; abdomine rufescente, vitta dorsali nigricante. — ♀ long. 9,5 mm.

Gelijkt in vorm, kleur en teekening zeer op onze *Pr. siberita*, doch door de lange dunne palpen en den slechts kort gevederden sprietborstel duidelijk onderscheiden. Kop (Pl. 2 fig. 1) grijsachtig wit, aan den mondrand, op de wangen en op het voorhoofd eenigszins geelachtig; voorhoofdsband roodgeel; voorhoofd en aangezicht ongeveer even lang. Sprieten tot twee derden van het gezigt reikende, roestkleurig; het eerste lid met een of meer borsteltjes; het tweede lid met een borstel; het derde slank, twee-en-een-halfmaal zoo lang als het tweede, naar het eind een weinig gebruid; sprietborstel roodbruin, kort gevederd, aan de wortelhelft verdikt, langzamerhand dunner en aan 't eind haarvormig. Zuiger roestkleurig; het laatste derde deel zwartbruin; palpen bleek roodgeel, draadvormig, langer dan de kop en naar het einde met eenige zwarte borsteltjes. Thorax aschgrauw, met zeer onduidelijke langsstrepen, vaalgele beharing en zwarte borstels, die op den rug in langsrijen zijn geplaatst; schildje een weinig roodachtig, met zwarte beharing en borstels, waarvan er vier lang en stevig zijn.

Achterlijf eivormig, geelrood; in sommige rigtingen zijn de insnijdingen, een vrij breede rugband over den tweeden ring en groote vlekken op de beide laatste ringen licht aschgrauw; in andere rigting komt eene zwartaachtige rugstreep voor den dag, die met eene altijd zichtbare vlek op den eersten ring begint; beharing van het achterlijf zwart; aan den achterrandsrand van den tweeden ring een paar overeind staande macrocheten; een aantal dergelijke aan den achterrandsrand van den derden ring en rondom den anus; buik roodgeel met zwarte rugstreep. Pooten bleek okergeel; de tarsen naar het einde donkerbruin. Vleugelschubben geelachtig. Vleugels (fig. 2) met grijze tint, aan den wortel en 't begin van den voorrand geelachtig; randader zwart, de overige aderen bruingeel; ombuiging der discoidaal-ader met iets afgeronden hoek; spitsdwarsader aanvankelijk regt en eerst aan het einde gebogen; middeldwarsader op het midden der schijfcel; schijfdwarsader een weinig voorbij het midden der spitscel.

Een ♀ van Argentina (Weyenbergh).

3. *Prosenia sarcophagina* n. sp.

Cinerea; thorace nigro-trivittato; abdomine nigro-tessellato; capite rufescente-albo; vitta frontali, antennis, probosceide pedibusque nigris; palpis filiformibus pallide flavis. — ♂ ♀ long. 10 mm.

Van het aanzien eener *Sarcophaga*. Kop (Pl. 2 fig. 3) grijsachtig okergeel met witten weerschijn; aangezicht korter dan het voorhoofd, in 't midden lichtgrijs, even als het voorhoofd, dat bij het ♂ naar boven sterk versmald is; voorhoofdsband zwart. Sprieten vrij kort, zwartbruin; de beide eerste leden lichter, tot het roodgele neigende; het tweede lid met een langen borstel; het derde slank, twee-en-een-halfmaal zoo lang als het voorgaande; sprietborstel lang en digt gevederd, aan de wortelhelft verdikt. Zuiger zwart; palpen bleek roodgeel, draadvormig, niet langer dan de mondrand. Thorax, schildje en achterlijf aschgrauw; op den thorax drie zwarte langsbanden, waarvan de middenste ook over het schildje wordt voortgezet; achterlijf kegelvormig (♂) of eivormig (♀), met zwartbruine weerschijnvlekken; beharing en borstels zwart; macrocheten aan den rand der middenste ringen en aan den anus. Pooten zwart. Vleugelschubben bruinachtig met witten rand. Vleugels (fig. 4) grijsachtig met zwarte aderen; middeldwarsader op het midden der schijfcel; ombuiging der discoidaal-ader met

stompen hoek; spitsdwarsader regt; schijfdwarsader gebogen, op twee derden der spitseel ingewricht.

Een paartje van Argentina (Weyenbergh).

4. *Dexia tenuicornis* n. sp.

Cinerea; capite albedo; scutello, abdomine pedibusque rufis; abdomine vitta dorsali maculisque duabus nigris; antennarum articulis basalibus rufis, articulo tertio nigro, elongato; alarum costa testacea. — ♂ long. 9,5 mm.

Kop (Pl. 2 fig. 5) zijdeachtig wit met grijzen weerschijn; voorhoofd smal, op de kruin naauwelijks een zesde van de kopbreedte innemende; voorhoofdsband zwart, naar voren een weinig verbreed; aangezigt in 't midden zonder kielvormige verhooging; mondrand vooruitstekend, met roodgelen weerschijn. Sprieten lang en smal; de beide eerste leden roodgeel; het tweede eenigszins opgehoogd, met een langeren en een paar kleinere borstels; het derde lid zwart, driemaal zoo lang als het tweede; de borstel kort maar dicht gevederd, aan den wortel verdikt. Palpen lang en dun, roodgeel, met zwarte borstels. Thorax aschgrauw, van boven donkerder, in de borstzijden grijs; op den rug van voren eenige aanduiding van zwartaachtige langsstrepen; schildje roodgeel. Achterlijf kegelvormig, doorschijnend roodgeel; over de drie eerste ringen eene zwarte rugstreep, die aan 't eind van den tweeden en derden ring verbreed is; ter wederzijde van den derden ring eene zwarte vlek; de beide laatste ringen bovendien met witte weerschijnvlekken. Pooten roodgeel, met zwartbruine tarsen. Vleugelschubben geelachtig. Vleugels (fig. 6) bruinachtig grauw, langs den voorrand met bruingele tint; ombuiging der discoidaal-ader afgerond; middeldwarsader vóór het midden der schijfeel; schijfdwarsader zacht gebogen, op twee derden der spitseel ingewricht.

Een ♂ van Argentina (Weyenbergh).

Bij deze en de beide volgende soorten is de zuiger langer en hoornachtiger dan bij onze Europese *Dexia*'s, ofschoon niet zoo lang als in het geslacht *Prosenia* en ook niet, zooals daar, tot het einde dun, maar met verdikte eindlippen; voorts is de ombuiging der discoidaal-ader niet hoekig en scherp, maar afgerond. Waarschijnlijk zullen zij later, op grond van deze en welligt nog andere kenmerken, tot het vormen van een afzonderlijk genus aanleiding geven.

5. *Dexia parvicornis* n. sp.

Cinerea; abdomine albo-nigroque tessellato; antennis brevis, rufis, apice nigro; pedibus piceis; calyptris albis; alis brunnescentibus. — ♀ long. 11 mm.

Aschgrauw. Kop (Pl. 2 fig. 7) gezwollen, witachtig grijs; wangen roodbruin; mondrand niet vooruitstekend; mondborstels talrijk en eenigszins langs de gezigtslijsten opklimmende; aangezigt in 't midden zonder kielvormige verhooging; wangen en kinbakken zeer breed; voorhoofd breed, ongeveer de halve kopbreedte innemende, met donker roodbruinen middenband. Sprieten kort, ongeveer een derde ter lengte van het aangezigt; de beide eerste leden helder geelrood; het derde aan den wortel ook van die kleur, doch verder zwart; het tweede een weinig verheven, met borstels bezet; sprietborstel zwart, digt maar niet zeer lang gevederd, aan den wortel verdikt. Zuiger lang, glanzig zwart; palpen roodgeel. Thorax van voren met donkere langsstrepen, die naar mate van het invallende licht, zich in nog smaller lijnen verdeelen; schildje eenigszins roodachtig. Achterlijf eivormig, met zwarte en zilverachtig witte weerschijnvlekken. Pooten pekzwart; de heupen aschgrauw; de knieën en min of meer de scheenen met bruinrooden gloed. Vleugelschubben witachtig. Vleugels (fig. 8) met roodbruine tint; ombuiging der discoidaal-ader sterk vooruitstekend; middeldwarsader op het midden der schijfcel; schijfdwarsader op twee derden der spitscel.

Een ♀ van Argentina (Weyenbergh).

Een tweede ♀, van dezelfde herkomst, gelijk in alles op het hierboven beschrevene, behalve dat het kleiner is (9 mm.) en dat de spitseel in beide vleugels gesloten en zelfs kort gesteeld is. Niettegenstaande dit laatste, nog al belangrijke verschil, dat voor dit exemplaar zelfs de plaatsing in het geslacht *Dexia* twijfelachtig zou kunnen maken, meen ik het toch niet als eene afzonderlijke soort te moeten beschouwen.

6. *Dexia suavis* n. sp.

Grisea; thorace nigro-trivittato; abdomine testaceo, vitta dorsali nigra; pedibus nigris; antennis rufis, articulo ultimo fusco; calyptris testaceis; alis ex rufo cinerascens. — Long. 12 (♂), 11 (♀) mm.

Verwant aan de vorige soort, waarvan zij echter dadelijk te onderscheiden is door het bruingele achterlijf; zij gelijkt veel op onze

Europesche *D. rustica*, doch verschilt van deze door donkerder tint, zwarte pooten, een langeren zuiger en de afgeronde ombuiging der discoidaal-ader.

Kop ongeveer van denzelfden vorm als bij *D. parvicornis*, zwartachtig grijs met bleekgeel weerschijn; voorhoofd naar achteren sterk (♂) of minder sterk (♀) versmald, met zwarten, in sommige rigtingen donker roodbruinen middelband en ter wederzijde met eene digte rij borstels, die de inplanting der sprieten naauwelijks even overschrijdt; mondborstels talrijk. Sprieten merklijk korter dan het gezicht; de beide eerste leden geelrood; het tweede naar boven verdikt; het derde ongeveer dubbel zoo lang als het tweede, zwartbruin, aan de basis roodachtig; sprietborstel zwart, digt gevederd, aan den wortel verdikt. Zuiger lang, zwart; palpen donker roestbruin, aan het einde iets verbreed, bij het ♂ fijn beborsteld. Thorax aschgrauw, van boven met drie zwarte langsbanden; schildje zwartgrijs, bij het ♀ tegen den achterrand een weinig roodachtig. Achterlijf van het ♂ kegelvormig, bruingeel met zwarten rugband, die aan den wortel van den eersten ring zich iets verbreedt; tegen den voorrand der ringen min of meer een zilverwitte weerschijn; achterlijf van het ♀ meer eivormig; de zwarte rugband smaller en minder scherp geteekend; daarentegen de achterrand der ringen meer zwartachtig, de zilverachtige weerschijn vlekiger en vooral in de zijden duidelijk. Pooten zwart, de scheenen soms pekbrown. Vleugelschubben geelbrown. Vleugels zonder randdoorn, met roodachtig bruingrijs tint, die aan den wortel en voorrand krachtiger is; cubitaal-ader boogvormig; discoidaal-ader met uitstekende, eenigszins afgeronde ombuiging; spitscel smal geopend; middeldwarsader op het midden der schijfel; schijfdwarsader op twee derden der spitscel, zeer schuin en, vooral bij het ♀, iets geslingerd.

Een viertal exemplaren van Guadeloupe (Delaunay) in het museum te Brussel.

SARCOPHAGINAE.

1. *Phrissopoda splendens* Macq.

Macq. *Dipt. ex.* II. 3. 96. 1. pl. 11. f. 3; Blanch. bij Gay, *Hist. fis. y pol. de Chile*, VII. 427. 1. pl. 5. f. 3; v. d. Wulp, *Notes from the Leyd. mus.* IV. 87. 19.

Een ♂ uit Chile in het Leidsche museum.

Noch de afbeelding van Macquart, noch die van Blanchard geven eene juiste voorstelling van dit dier. Bij de laatste is het ligchaam veel te breed en het achterlijf aan de basis ten onregte veel breeder dan de thorax; de pooten daarentegen zijn te dun en de achterscheenen niet gebogen; eindelijk is de spitscel, bijna aan de vleugelspits, door misteekening gesloten voorgesteld. — De afbeelding van Macquart is nog gebrekiger: behalve de geheel onnatuurlijke kleur (op den thorax zijn vier groene langslijnen en overigens is het ligchaam met eene menigte goudstrepen bedekt) is de vorm mede veel te breed; terwijl in de detail-teekening van den kop de sprietborstel tot geheel aan het einde gevederd is afgebeeld. Het schijnt wel alsof hij, bij het teekenen, zonder naar het dier te zien, eenvoudig op de kenmerken heeft gelet, die hij vroeger voor het genus had aangegeven, want juist de breeder gestalte en de bevedering van den geheelen sprietborstel noemt hij als het voorname verschil tusschen *Phrissopoda* en *Sarcophaga*. In hoever dit nu kan gelden voor *Phr. praeceps* Wied., die hij als type van het geslacht beschouwt (*Suit. à Buff.* Dipt. II p. 222) kan ik niet beoordeelen; maar zeker is het dat *Phr. splendens* niet breeder is dan de meeste andere Sarcophaginen en dat bij haar de sprietborstel aan het einde naakt is. De soort vertoont in bijna alle opzigten eene merkwaardige overeenkomst met het genus *Cynomyia*, waarvan zij alleen afwijkt door de sterker behaarde pooten, de dikkere dijen en de gebogen achterscheenen. De witte langsstrepen op den thorax loopen niet verder dan tot den dwarsnaad.

2. *Sarcophaga chlorogaster* Wied.

Sarcophaga chlorogaster, Wied. *Auss. Zweifl.* II. 359. 9; v. d. Wulp, *Notes from the Leyd. mus.* IV. 87. 20; — *Sarconesia* ead., Bigot, *An. Soc. ent. France*, 3e sér. V. 301. pl. 7. f. 5.

In 's Rijks museum te Leiden berust een wijfje uit Chile, afkomstig van Dr. Dohrn; ik zelf bezit een mannetje en vier wijfjes van Argentina (Weyenbergh).

Ik vind geen enkelen grond om deze soort generiek of te scheiden van het geslacht *Sarcophaga*, waarvan zij alle kenmerken bezit; de metallicke kleur van het achterlijf is m. i. daartoe geen voldoende reden.

3. *Sarcophaga rufipalpis* Macq.

Macq. *Dipt. ex.* II. 3. 102. 11; v. d. Wulp, *Notes from the Leyd. mus.* IV. 88. 21.

Een ♀ van Curaçao (Pater Jansen) in het Leidsche museum.

Ofschoon Macquart Brazilië als vaderland opgeeft, geloof ik hier dezelfde soort voor mij te hebben; de beschrijving toch past volkomen, behalve alleen dat hij de dijen aan de buitenzijde geelbruin noemt, terwijl bij mijn exemplaar, dat echter niet zeer gaaf is, de pooten geheel zwart zijn.

4. *Sarcophaga quadrivittata* Macq.

Macq. *Dipt. ex.* II. 3. 102. 12. pl. 12. f. 4.

Twee wijfjes van Argentina (Weyenbergh).

De kanten van het voorhoofd zijn bij mijne exemplaren niet geel, maar wit; daarentegen zijn de vlekken in de borstzijden geelachtig; van de roodachtige bezooming der vleugeladeren, waarvan Macquart spreekt, zie ik niets.

5. *Sarcophaga chrysostoma* Wied.

Wied. *Auss. Zweifl.* II. 356. 2; Schin. *Dipt. Nov. Reise*, 313. 63.

Een mannetje en drie wijfjes van Bahia (de Lacerda) in het museum te Brussel.

6. *Sarcophaga taitensis* Schin.

Schin. *Dipt. Nov. Reise*, 314. 68.

Een ♂ van Bahia (de Lacerda) en een tweede van Guadeloupe (Delaunay), beiden in het museum te Brussel, komen met Schiner's beschrijving zoo geheel overeen, dat ik zonder schroom de bestemming durf aannemen, niettegenstaande het verschil van herkomst. De soort schijnt dus wijd verspreid.

7. *Sarcophaga chilensis* Macq.

Macq. *Dipt. ex.* II. 3. 104. 15. pl. 11. f. 6; Blanch. by Gay, *Hist. fis. y pol. de Chile*, VII. 429. 3; v. d. Wulp, *Notes from the Leyd. mus.* IV. 88. 22.

Twee wijfjes van Chile in het Leidsch museum.

De soort is zeer verwant aan de vorige; zij is kleiner, en de anus is niet helder roodgeel, maar slechts met gele bestuiving bedekt; de vleugels zijn aan het begin van den voorrand een weinig geelachtig.

8. *Sarcophaga flavifrons* Macq.

Macq. *Dipt. ex. supp.* 1. 191. 24 ¹⁾; Blanch. bij Gay, *Hist. fis. y pol. de Chile*, VII. 428. 1. pl. 5. f. 4.

Een ♂ van Argentina (Weyenbergh).

Blanchard's afbeelding is misteekend en doet naauwelijks aan eene *Sarcophaga* denken, ook wegens de gesloten en gesteelde spitsceel; in de afzonderlijke vleugelteekening (fig. 4c) is daarentegen de spitsceel veel te wijd geopend, maar ook deze figuur geeft geen juiste voorstelling van het aderbeloop. Mijne determinatie grondt zich voornamelijk op de goudgele kleur van het voorhoofd en aangezicht en op den roodachtigen voorhoofdsband.

9. *Sarcophaga occidua* Fabr.

Fabr. *Ent. Syst.* IV. 315. 12; id. *Syst. Anth.* 288. 19; Wied. *Auss. Zweifl.* II. 368. 31.

Een paartje van Argentina (Weyenbergh).

Bij het ♂ is de voorhoofdsband alleen van voren roodachtig, hooger op meer zwart; de anus is geheel grijs bestoven; de achterscheenen zijn aan de binnenzijde naakt. Bij deze soort is de spitsdwarsader minder gebogen dan gewoonlijk; aan de uitmonding der hulpader is een klein randdoorntje.

10. *Cynomyia flavipalpis* Macq.

Macq. *Dipt. ex. supp.* 4. 236. 3.

Twee wijfjes, het eene van Fernambuc (Lartige), het andere uit de omstreken van Quebec (Provancher), berusten in het museum te Brussel.

MUSCINAE.

1. *Musca domestica* L.

Musca domestica, Linn. *Faun. succ.* 1833; Fabr. *Syst. Anth.* 287. 18; Meig. *Syst. Besch.* V. 67. 31; Zett. *Dipt. Scand.* IV. 1335. 7; Schin.

1) Ten onregte als van Brazilië vermeld; de voorwerpen waren uit Chile (zie Blanchard l. c.).

Faun. austr. I. 594; — *M. analis*, Macq. *Dipt. ex.* II. 3. 154. 10. pl. 21 f. 2.

In het museum te Brussel bevinden zich exemplaren van beide sexen van Guadeloupe (Delaunay), alsmede een ♀ uit Mexico (Dugès); een ♂ uit Chile berust in 's Rijks museum te Leiden; ik zelf bezit verscheidene exemplaren van beide sexen uit Argentina (Weyenbergh).

De Argentijnsche exemplaren zijn iets kleiner, en de wangen en kinbakken zijn iets minder ontwikkeld, waardoor de kop zich wat korter vertoont; overigens zie ik geen het minst verschil met onze inlandsche voorwerpen. *M. analis* Macq. (uit Chile) zal wel geen afzonderlijke soort, maar hoogstens eene locale varieteit zijn.

2. *Compsomyia macellaria* Fabr.

Musca macellaria Fabr. *Syst. ent.* 776. 14; Wied. *Auss. Zweifl.* II. 405. 38; — *Compsomyia macellaria*, E. Lynch Arribalzaga, *Anal. de la Sociedad cient. argent.* X. p. 71 (met al de daar aangevoerde citaten en synoniemen). ¹⁾

Ik zag een ♀ van Guadeloupe (Delaunay) in het museum te Brussel en bezit zelf beide sexen, die mij uit Argentina door Prof. Weyenbergh werden gezonden.

Het is deze soort, die in Zuid-Amerika zich vaak bij den mensch in de neusholte en andere ligchaamsdeelen ontwikkelt; zie daaromtrent o. a.: *Etudes sur la Myasis* par C. Lerbini, H. Weyenbergh et P. A. Conil, Buenos Aires 1878.

3. *Lucilia Caesar* L.

Musca Caesar, Linn. *Faun. succ.* 1828; Fabr. *Spec. ins.* II. 437. 10; id. *Ent. Syst.* IV. 316. 17; id. *Syst. Anth.* 289. 26; Fall. *Musc.* 46. 20; Meig. *Syst. Besch.* V. 51. 1; Zett. *Ins. lapp.* 655. 9; — *Lucilia Caesar*, Macq. *Suit. à Buff.* *Dipt.* II. 252. 3; Zett. *Dipt. Scand.* IV. 1312. 1; Schin. *Faun. austr.* I. 590.

Een ♀ uit de omstreken van Quebec (Provancher) in het museum te Brussel.

1) Onder de talrijke synoniemen daar vermeld ontbreekt *Calliphora tristriata* VerHuell, *Tijdschr. voor de wis- en natuurk. wetensch.* dl. III blz. 273, pl. III, 2e helft.

4. *Lucilia cornicina* Fabr.

Musca cornicina, Fabr. *Spec. ins.* II. 438. 11; id. *Ent. Syst.* IV. 317. 20; id. *Syst. Anth.* 289. 20; Fall. *Musc.* 47. 21; Zett. *Ins. lapp.* 655. 11 (excl. syn. Meig.); — *Lucilia cornicina*, Zett. *Dipt. Scand.* IV. 1316. 5; Schin. *Faun. austr.* I. 590; — *Musca caesarion*, Meig. *Syst. Besch.* V. 57. 14.

Een mannetje en twee wijfjes uit de omstreken van Quebec (Provancher) in het museum te Brussel.

5. *Lucilia eximia* Wied.

Musca eximia, Wied. *Auss. Zweifl.* II. 399. 26.

Een ♀ van St. Martin (Reigersma) in het Leidsch museum; twee dito van Argentina (Weyenbergh).

L. punctipennis Macq. (*Dipt. ex. supp.* 3. 56. 40) schijnt voor 't minst verwant.

6. *Pyrellia violacea* Fabr.

Musca violacea, Fabr. *Syst. Anth.* 288. 25; Wied. *Auss. Zweifl.* II. 409. 43.

Verscheidene exemplaren van beide sexen van Guadeloupe (Delaunay) in het Brusselsche museum.

Pyrellia violacea Macq. (*Dipt. ex. supp.* 4. 251. 8) is eene geheel andere, Aziatische soort.

7. *Dasyphora spinifera* n. sp.

Ex violaceo nigra; abdomine aeneo; antennis, palpis pedibusque nigris; femorum intermediorum apice supra spinula parva armata; antennarum seta ad apicem nuda; alis cinerascens, cellula apicali late aperta. — ♂ long. 5,5 mm.

In het aderbelloop door de breed geopende spitscel op eene *Cyrtoneura* gelijkende, doch door de duidelijk behaarde oogen en verdere kenmerken tot het geslacht *Dasyphora* behoorende.

Kop zwart; alleen het ingedrukte gedeelte van het aangezigt onder de sprieten met grijzen weerschijn; voorhoofd als een smalle zwarte band tusschen de oogen doorgetrokken; mondrand een weinig vooruitstekend, met vele borstels bezet. Sprieten en palpen zwart; sprieten tot halverwege het gezigt reikende; sprietborstel aan de wortelhelft verdikt, tot ongeveer twee derden der lengte luchtig gevederd, verder

naakt. Thorax en schildje zwart, met paarsblauwen gloed; geheel van voren op den thorax het begin van drie breede witte langsbanden, waarvan de middelste door eene zwarte streep is gespleten. Achterlijf metaalachtig donker blaauwgroen; in de zijden en op den laatsten ring met vrij lange borstels. Pooten zwart; aan den binnenkant der voorscheenen eene bruingele zijdeachtige viltbekleding; borstels der voordijen zoowel van boven als van onderen, aan de achterdijen van onderen kamachtig geplaatst; middeldijen lang, aan het eind van boven met een stomp doorntje, dat van eenige borstels omgeven is. Vleugelschubben bruingrauw. Vleugels met grijze tint en zwarte aderen; ombuiging der discoidaal-ader afgerond; de spitscel breed geopend; middeldwarsader op het midden der schijfcel.

Een ♂ uit Argentina (Weyenbergh).

8. *Calliphora phacoptera* v. d. Wulp.

V. d. Wulp, *Notes from the Leyd. mus.* IV. 88. 23.

Chalybea; thorace antice striis albis; capite nigro, griseo pollinoso; antennis, palpis, barba pedibusque nigris; calyptris fuscis, albo-limbatis. — ♀ long. 10 mm.

Habitus als onze *C. erythrocephala*; het voorhoofd iets smaller, de sprieten korter; de wangen en kinbakken iets minder ontwikkeld. Grondkleur van den kop zwart, doch door eene witte bestuiving grijs; in sommige rigtingen de wangen en oogkanten zuiver wit; de kinbaard zwart. Sprieten merkelyk korter dan het gezigt, zwart met grijze bestuiving; sprietborstel lang, aan de wortelhelft verdikt en tot twee derden gevederd. Zuiger en palpen zwart. Thorax en schildje staalblauw, met zwarte beharing; op den thorax vijf witte langslijnen, die evenwel achter den dwarsnaad onduidelijk worden. Achterlijf glanzig staalblauw, in de zijden der beide eerste ringen met witachtige bestuiving. Pooten zwart; de dijen met eenigen blauwen gloed. Vleugelschubben donkerbruin, met witten zoom. Vleugels glasachtig, met grijze tint; aderbeloop als bij *C. erythrocephala*, alleen de spitscel iets wijder geopend en de middeldwarsader een weinig meer wortelwaarts, vóór het midden der schijfcel geplaatst.

Een ♀ uit Chile in 's Rijks museum te Leiden; het is daar ontvangen van het Berlijnsch museum onder den bovengemelden naam, die van Philippi afkomstig zou wezen, ofschoon de soort, zooveel ik weet, nergens is beschreven,

9. *Pollenia rudis* Fabr.

Musca rudis, Fabr. *Ent. Syst.* IV. 314. 9; id. *Syst. Anth.* 287. 16; Fall. *Musc.* 48. 24; Meig. *Syst. Besch.* V. 66. 28; Zett. *Ins. lapp.* 659. 22; id. *Dipt. Scand.* IV. 1339. 11; — *Pollenia rudis*, Macq. *Suit. à Buff.* Dipt. II. 269. 1 pl. 16 f. 18; Schin. *Faun. austr.* I. 586; — *Musca obscura*, Fabr. *Ent. Syst.* IV. 315. 10; id. *Syst. Anth.* 287. 17.

Een ♂ uit de omstreken van Quebec (Provancher) in het Brusselsche museum.

10. *Cyrtoneura assimilis* Fall.

Musca assimilis Fall. *Musc.* 56. 41; — *Anthomyia assimilis*, Meig. *Syst. Besch.* V. 105. 39; — *Cyrtoneura assimilis*, Zett. *Dipt. Scand.* IV. 1351. 6; Schiner, *Fn. austr.* I. 598; — *Cyrtoneura aperta*, Macq. *Suit. à Buff.* Dipt. II. 278. 15; Meig. *Syst. Besch.* VII. 311. 14.

Ik bezit een ♂, door den heer Hartogh Heys van Zouteveen uit Noord-Amerika medegebragt en mij welwillend afgestaan. Zoover ik aan het wel niet geheel gave, maar toch nog vrij kenbare exemplaar kan bespeuren, wijkt het in geen enkel opzigt van onze inlandsche voorwerpen af.

De soort is niet in den Catalogus van Osten Sacken vermeld.

11. *Cyrtoneura stabulans* Fall.

Musca stabulans, Fall. *Musc.* 52. 32. Meig. *Syst. Besch.* V. 75. 42; Zett. *Ins. lapp.* 660. 29; — *Cyrtoneura stabulans*, Macq. *Suit. à Buff.* II. 277. 10; Zett. *Dipt. Scand.* IV. 1354. 9; Schiner, *Fn. austr.* I. 597; v. d. Wulp, *Notes from the Leyd. mus.* IV. 89. 24. — *Anthomyia cinerascens*, Wied. *Zool. mag.* I. 1. 79. 28; — *Cyrtoneura vicina*, Macq. *Dipt. ex.* II. 3. 157. 3; Blanch. bij Gay, *Hist. fis. y pol. de Chile*, VII. 437. 2.

Een ♀ van Chile in 's Rijks museum te Leiden. Het komt met onze Europeische exemplaren overeen; alleen is de schijfdwarsader, die bij onze inlandsche voorwerpen eene flauwe aanduiding van buiging heeft, hier meer zuiver regt.

C. vicina zou, volgens Macquart en Blanchard, alleen afwijken door het gemis van de zwarte rugstreep over het achterlijf; maar deze rugstreep is bij de Europeische voorwerpen niet altijd duidelijk; Schiner

maakt er dan ook bij zijne overigens vrij uitvoerige beschrijving geen melding van. Ik geloof daarom, dat men op dit kenmerk bezwaarlijk eene afzonderlijke soort kan aannemen.

C. stabulans schijnt tot die insecten te behooren, welke zich gemakkelijk kunnen verplaatsen en den mensch volgen waar hij zich vestigt; zij wordt ook veel meer in onze huizen gevonden dan in de vrije natuur. Osten Sacken telt haar op onder de Noord-Amerikaansche soorten (zie zijn' Catalogus); Schiner (*Dipt. Nov. Reise*, 304) vermeldt een exemplaar van Auckland; en Macquart (*Dipt. ex. supp.* 4. 256) spreekt van Australische voorwerpen in het museum te Parijs.

12. *Cyrtoneura nudiseta* n. sp.

Obscure cinerea; thorace striis quatuor pedibusque nigris; antennis, palpis, scutelli apice anoque rufis; alarum cellula apicali late aperta; antennarum seta nuda. — ♀ long. 9 mm.

Kop geelachtig aschgrauw; voorhoofd ruim een vierde der kopbreedte innemende, naar achteren niet versmald; middenband zwartachtig, ter wederzijde met eene rij korte borsteltjes; een paar langere borstels staan onmiddellijk boven de sprieten en verscheidene anderen op de kruin. Aangezigt regtstandig; mondrand niet vooruitstekend, met een paar lange borstels, verder, even als de wangen, met een aantal kortere borstels. Sprieten en palpen donker roestkleurig; de sprieten een weinig korter dan het gezigt; sprietborstel zwart, naakt, aan de wortelhelft verdikt. Thorax aschgrauw, van boven met vier zwarte, naar achteren ineensmeltende langsstrepen; schildje zwartachtig grauw, aan het einde roodachtig; behalve de algemeene zwarte beharing, zijn aan de kanten en van achteren op den thorax en aan den achterrand van het schildje stevige borstels. Achterlijf eivormig; vierringig, aschgrauw met zwartbruine weerschijnvlekken; de vierde ring, met uitzondering van den wortel, helder roestkleurig. Pooten zwart; voordijen zoowel van boven als van onderen, achterste dijen alleen van onderen met kamachtig gestelde stijve borstels; achterscheenen gebogen, met korte borstels. Vleugelschubben en vleugels grauw; middeldwarsader schuin achterover, in 't midden boven de schijfeel; de spitscel wijd geopend (ongeveer als bij *C. stabulans*); schijfdwarsader in 't midden tusschen de middeldwarsader en de ronde ombuiging der discoidaal-ader.

Een ♀ uit Argentina (Weyenbergh).

Door den naakten sprietborstel van alle mij bekende soorten onderscheiden; het aderbelloop evenwel en de geheele habitus zijn die aan het genus *Cyrtoneura* eigen.

ANTHOMYINAE.

1. *Spilogaster sexpunctata* n. sp.

Cinerea; abdomine punctis sex fuscis; antennarum basi, palpis pedibusque rufis; alarum nervo transverso medio distincte-, nervo transverso discoidali laeviter infuscato. — ♂ long. 8,5 mm.

Aschgrauw. Aangezigt en kanten van het voorhoofd met witten weerschijn; voorhoofd zeer smal, met zwarten middenband; mondrand een klein weinig vooruitstekend; zuiger zwart; palpen roodgeel. Sprieten slank, bruinrood; de wortelleden roodgeel; sprietborstel vrij kort gevederd. Thorax van voren met vier donkere langsstrepen; schildje roodachtig grijs; de binnenste rijen borstels op den thoraxrug, achter den dwarsnaad, bestaan elk slechts uit drie borstels. Achterlijf kegelvormig, op elk der drie eerste ringen twee zwartbruine stippen, die op den eersten ring kleiner, die op den derden ring grooter en duidelijker. Pooten roodgeel; de tarsen een weinig verdonkerd; de voordijen aan de spitsheft een weinig verdund, aan de middeldijen is dit nog in meerdere mate het geval; aan de achterdijen zijn van onderen geen borstels. Vleugelschubben witachtig. Vleugels bruinachtig grauw, aan den voorrand meer geelachtig; middeldwarsader zwartbruin gevlekt, op bijna twee derden der schijfcel; achterdwarsader flauw bruin gezoomd, een weinig gebogen; eerste achtercel aan de vleugelspits zeer wijd geopend; laatste gedeelte der discoidaal-ader tot het voorlaatste als 3:2.

Twee mannetjes uit Argentina (Weyenbergh).

2. *Limnophora Lynchii* n. sp.

Nigricans; thorace cinereo, nigro-quadristriato; abdomine albo-pollinoso, nigro-punctulato; antennis, palpis pedibusque nigris, genubus tibiisque testaceis; alarum nervis transversalibus plus minusve infuscatis. — ♂ ♀ long. 6,5 mm.

Kop zwartachtig, aan de wangen en aan de oogkanten, ook van

achteren, met zilverwitten weerschijn; voorhoofd in ♂ smal, met zwarten middenband, die van voren in eene bruine, zilverwit weerschijnende stip eindigt; in ♀ het voorhoofd breed, met uitzondering der witachtige oogkanten zwart; aangezigt kort, regtstandig, de mondrand iets vooruitstekend. Sprieten, zuiger en palpen zwart; de sprieten bijna zoo lang als het gezigt; het derde lid ruim dubbel zoo lang als het tweede; de sprietborstel lang, aan de wortelhelft iets verdikt, schijnbaar naakt, doch bij sterke vergrooting korte haartjes vertoonende. Thorax van boven aschgrauw, met vier zwarte langstrepen; borstzijden zwart met lichtgrijze beharing; schildje aschgrauw, in 't midden donkerbruin. Achterlijf breed eivormig, vierringig, zwart met lichtgrijze bestuiving, zwartbruine weerschijnvlekken en rugstreep, en zwarte borstelhaartjes, die langs den achterrand der ringen meer op eene rij zijn geplaatst. Pooten zwart; de knieën en scheenen geelbruin; de borstels onder aan de dijnen kamachtig gesteld; haken en voetballen bij het ♂ merklijk langer dan bij het ♀ en van gebogen borstels omgeven. Vleugelschubben vuilwit met bruinen rand. Vleugels een weinig grauwwachtig, met zwarte aderen en een zeer klein randdoortje; de beide dwarsaderen bruinachtig gezoomd; middeldwarsader onder de uitmonding der subcostaal-ader, even voorbij het midden der schijfcel; achterdwarsader iets ingebogen, op twee vijfden der eerste achtercel.

Een paartje uit Argentina (Weyenbergh).

Ik wijd deze soort aan den Argentijnschen entomoloog, den heer F. Lynch Arribalzaga, die met grooten ijver en scherpzinnigheid de vliegen van zijn land bestudeert.

De soort schijnt naauw verwant aan *L. fuscinevris* Macq. (*Dipt. ex. supp.* 4. 263. 2), waarvan zij echter onderscheiden is door het gemis der witte driehoekige zijvlekken op het achterlijf.

3. *Brachygastrina chalybea* Wied.

Anthomyia chalybea Wied. *Auss. Zweifl.* II. 428. 15; — *Limnophora chalybea*, Schiner, *Dipt. Nov. Reise*, 299. 13; — *Brachygastrina violaceiventris*, Macq. *Dipt. ex. supp.* 4. 259, pl. 23 f. 17; — Blanch. bij Gay, *Hist. fis. y pol. de Chile*, VII. 439. 1.

Een mannetje en drie wijfjes uit Argentina (Weyenbergh).

De beschrijving van Wiedemann, ofschoon kort, en de iets uitvoeriger opgaven van Macquart zijn gelijkelijk op deze voorwerpen

van toepassing, zoodat ik niet twijfel of beiden bedoelen dezelfde soort; Macquart's afbeelding is als gewoonlijk te ruw om haar te herkennen.

4. *Chortophila punctipennis* Wied.

Anthomyia punctipennis, Wied. *Auss. Zweifl.* II. 435. 31; — *Craspedochaeta punctipennis*, Macq. *Dipt. ex. supp.* 4. 269. pl. 24 f. 14.

Een mannetje en twee wijfjes van Argentina (Weyenbergh).

Wiedemann noch Macquart kenden het ♂; de laatste heeft zich laten verleiden door zekere gelijkenis met *Cornisia tigrina*, die hij bij het ♀ meende te zien, om voor deze soort een afzonderlijk geslacht op te rigten, dat volgens hem het midden zou houden tussehen *Anthomyia* en *Coenosia*. Daargelaten de onmogelijkheid om juiste generieke kenmerken aan te geven, wanneer men van eene Anthomyine alleen de vrouwelijke sexe kent, blijkt het mij, nu ik ook het ♂ heb leeren kennen, dat wij hier met eene soort te doen hebben, die althans bij den tegenwoordigen stand der wetenschap niet generiek kan worden afgescheiden, en zoo dit al later mogt geschieden, dan nog zal het nieuwe genus zeker niet als verwant aan *Coenosia* kunnen worden beschouwd.

Ter aanvulling der bestaande beschrijvingen moge het volgende dienen.

De soort gelijkt in vele opzigten op onze *Anthomyia antiqua* Meig. De kop is lichtgrijs, in sommige rigtingen met zwarten, in andere met zilverwitten weerschijn; de mondrand steekt niet vooruit en is iets roodachtig; de voorhoofdsdriehoek van het ♂ loopt naar boven spits toe, zoodat de oogen op de kruin zamenstooten. Sprieten en palpen zijn zwart, de sprieten vrij breed, het derde lid dubbel zoo lang als het tweede, aan 't eind afgerond; de sprietborstel is niet volkomen naakt maar microscopisch behaard, aan de wortelhelft iets verdikt. De langsstrepen op den thorax zijn bij mijne exemplaren niet zwart, maar bruin; de middelste wordt over het schildje voortgezet. Het achterlijf van het ♂ is smal, bandvormig, platgedrukt, licht aschgrauw met zwarte rugstreep en puntwratjes waaruit fijne borstels voortspruiten; onder aan den voorlaatsten lijfsring bevinden zich een paar tepelvormige organen. Ook bij het ♀ is het achterlijf vrij smal; de rugstreep is minder duidelijk; de borstelwratjes daarentegen meer ontwikkeld; bij een der beide exemplaren is het schildje

eenigszins roodachtig. Bij het ♂ zijn de pooten zwart of zwartbruin; bij de beide wijfjes geelbruin (gelijk ook door Macquart wordt opgegeven); ik vermoed echter dat de voorwerpen, toen zij gedood werden, eerst kort te voren de pop hadden verlaten. Aan de vleugels zijn, behalve de randdoorn, nog korte borsteltjes aan den voorrand; de vlek op de schijfdwarsader is vooral duidelijk ter plaatse waar deze van boven in de discoidaal-ader is ingewricht; de middeldwarsader is voorbij de uitmonding der subcostaal-ader geplaatst; het laatste gedeelte der discoidaal-ader is een weinig langer dan het voorlaatste; de schijfdwarsader is bij het ♂ iets ingebogen, bij de wijfjes regt.

Ik bezit nog eene soort, aan de bovenstaande dicht verwant, maar slechts in een enkel ♀, mede van Argentina; het exemplaar is evenwel niet gaaf genoeg om voldoende te worden beschreven. De sprieten zijn wat zwaarder gebouwd; de randdoorn der vleugels ontbreekt of is althans uiterst klein, de vlekken op de vleugels zijn iets grooter en vermeerderd met eene dicht bij den vleugelwortel en eene aan de uitmonding der cubitaal-ader; ook de beide volgende langsaderen zijn aan het einde flauw gevlekt. Ik heb deze soort voorloopig in mijne collectie den naam van *Ch. spilota* gegeven. In de vleugelteekening heeft zij veel overeenkomst met *Spilogaster maculipennis* Macq. (*Dipt. ex. II.* 3. 163. 2), die echter door den lang gevederden sprietborstel generiek onderscheiden is.

5. *Chortophila albostriata* n. sp.

Nigra; thorace striis duabus dorsalibus subparallelis albis; pleuris stria aequali; abdomine maculis duabus albis in singulis segmentis; alis subhyalinis. — ♂ long. 4, 5 mm.

Kop met sprieten en palpen zwart; aangezigt met witten weerschijn; voorhoofdsdriehoek fluweelzwart; de oogen van boven naauwelijks iets gescheiden. Thorax fluweelzwart, op den rug met twee breede witte langsbanden, die van voren een klein weinig tot elkander neigen en van achteren over het eveneens fluweelzwarte schildje zijn voortgezet; een dergelijke witte band ter wederzijde van de schouders naar den vleugelwortel; achterrug grijs. Achterlijf plat, bandvormig, naar achteren iets versmald, zwart; op den tweeden en elk der volgende ringen twee groote witachtige vlekken, die alleen in sommige rigtingen duidelijk uitkomen en eene rugstreep en de insnijdingen

vrijlaten; het achterlijf digt met fijne borstels bezet; onder den voorlaatste buikring een paar groote schubvormige aanhangsels. Pooten zwart; de dijen met witten weerschijn. Vleugelschubben witachtig. Vleugels glasachtig met flauwe bruinachtige tint en een duidelijk randdoorntje; middeldwarsader op twee derden der schijfcel; cubitaalader en discoidaalader evenwijdig; schijfdwarsader naauwelijks iets gebogen, op een derde gedeelte der eerste achtercel ingewricht.

Een ♂ uit Argentina (Weyenbergh).

De soort is digt verwant aan *Anthomyia Lindigii* Schin. (*Dipt. Nov. Reise*, 298. 12), die zich echter onderscheidt door de naar voren uit elkander loopende thorax-strepen en den zwartbruinen zoom aan den voorrand der vleugels; de vorm van den kop en het achterlijf is volkomen zooals Schiner dit van zijne soort aangeeft; hij maakt evenwel geen melding van aanhangsels aan den buik bij het ♂.

6. *Chortophila chlorogaster* Wied.

Wied. *Auss. Zweifl.* II. 427. 12.

Op een ♀ van Argentina (Weyenbergh) past Wiedemann's beschrijving van het ♂ volkomen, buiten de gewone sexuelle verschillen. Mijn exemplaar heeft het voorhoofd breed, met een zwarten, van achteren diep gespleten langsband; de sprieten zijn zwart, met langen, aan het wortelderde iets verdikten rugborstel.

7. *Homalomyia canicularis* L.

Musca canicularis, Linn. *Faun. suec.* 1841; Schrank, *Ins. austr.* 462. 938; Fabr. *Syst. Anth.* 303. 97; Fall. *Musc.* 69. 72; — *Anthomyia canicularis*, Meig. *Syst. Besch.* V. 143. 104; Macq. *Suit à Buff.* *Dipt.* II. 334. 5; Zett. *Ins. lapp.* 681. 86; id. *Dipt. Scand.* IV. 1573. 188; — *Philintha canicularis*, Rob. D. *Myod.* 568. 1; — *Homalomyia canicularis*, Schin. *Faun. austr.* I. 654; — *Anthomyia chilensis*, Macq. *Dipt. ex.* II. 3. 171. 4; Blanch. by Gay, *Hist. fis. y pol. de Chile*, VII. 442. 1.

Een ♂ van Buenos-Aires (Weyenbergh) volkomen gelijk aan onze inlandsche exemplaren.

CORDYLURINAE.

1. *Cordylura bimaculata* Löw.

C. bimaculata, Löw, *Wien. Ent. Monatschr.* IV. 81. 3; id. *Dipt. Amer. sept. Cent.* III. 40; — *C. muculipennis*, v. d. Wulp, *Tijdschr.*

voor *Entom.* X. 152. 25 pl. 5 f. 7—9; — *Lissa varipes*, Walk. *List Dipt. Brit. mus.* IV. 1046.

Een ♀ van Quebec (Provancher) in het museum te Brussel.

2. *Cordylura pallida* Fall.

Fall. *Scatom.* 8. 4; Meig. *Syst. Besch.* V. 242. 28; Zett. *Ins. lapp.* 726. 8; id. *Dipt. Scand.* V. 2008. 12.

Een ♀ van Quebec (Provancher) in het museum te Brussel.

TETANOCERINAE.

1. *Ectinocera? occidentalis* n. sp. Pl. 2. fig. 9.

Ex cinereo rufa; thorace substriato; capite albo; fronte, antennis, haustello, palpis pedibusque rufis; alis immaculatis flavescens. — ♂ long. 6 mm.

Habitus als onze *Sepedon spinipes*, doch het tweede lid der sprieten korter dan het derde, het aangezigt breeder, de achterdijen minder lang en de achterscheenen niet gebogen. Wegens den naakten sprietborstel kan de soort niet tot het geslacht *Tetanocera* worden gebracht; het best schijnt zij te passen in het geslacht *Ectinocera* Zett., waarvan de tot dusver eenig bekende soort (*E. borealis* Zett.) in het hooge noorden van Europa voorkomt.

Kop wit; voorhoofd roodgeel, alleen op de kruin met borstels; aangezigt en wangen breed, geheel naakt; kinbakken ver onder de oogen afdalende; zuiger, palpen en sprieten roodgeel; de sprieten regt vooruitstekend; de beide eerste leden vrij kort; het derde zoo lang als de beide voorgaanden te zamen, van boven ingebogen, met naakten, aan de wortelhelft iets verdikten rugborstel. Thorax, schildje en achterlijf grijsachtig rood; op den thorax vier bruine, niet zeer duidelijke langsbanden; borstzijden geelachtig grijs, met een bruinen band van de schouders naar den vleugelwortel; in de zijden van den thorax zwarte borstels; een paar dergelijke aan het schildje. Achterlijf cilindrisch, zesringig, met lichtere insnijdingen en zwarte beharing. Pooten stevig, bleek roestkleurig; heupen geelachtig grijs; voordijen van boven en van onderen met kamachtig geplaatste borstels; achterdijen van onderen met borstels en bovendien met korte doortjes; scheenen met eindsporen; achterscheenen regt, met duidelijken praeapicalen borstel.

Kolfjes roodgeel. Vleugels met roodgele tint, die aan den voorrand helderder is, maar tegen den achterrand meer naar het grijze overgaat; aderen bruingeel; middeldwarsader op het midden der schijfeel; cubitaal- en discoidaal ader evenwijdig loopende; schijfdwarsader iets buikig uitgebogen, op het midden der eerste achtercel ingewricht.

Een ♂ van Argentina (Weyenbergh).

2. *Tetanocera pictipes* Löw.

Löw, *Wien. Ent. Monatschr.* III. 292; id. *Monogr. Dipt. N. Amer.* I. 111.

Een ♀ van Quebec (Provancher) in het museum te Brussel.

PSILINAE.

Loxocera cylindrica Say.

Say, *Journ. ac. Phil.* III. 98; Wied. *Auss. Zweifl.* II. 528.

Twee mannetjes uit de omstreken van Quebec (Provancher) in het museum te Brussel.

CALOBATINAE.

1. *Nerius rubescens* Macq.

Macq. *Dipt. ex.* II. 3. 242. 2. pl. 32 f. 6.

Een ♀ uit Peru, in het museum te Brussel.

2. *Calobata erythrocephala* Fabr.

Fabr. *Syst. Antl.* 260. 1; Wied. *Auss. Zweifl.* II. 532. 1.

Twee wijfjes, het eene van Guadeloupe, het andere uit Mexico, in het museum te Brussel.

3. *Calobata diversa* Schin.

Schin. *Dipt. Nov. Reise*, 250. 57.

Een exemplaar uit Mexico, in het Brusselsche museum.

4. *Calobata annulata* Fabr.

Musca annulata, Fabr. *Ent. Syst.* IV. 338. 111; — *Calobata annulata*, Fabr. *Syst. Antl.* 262. 7; Wied. *Auss. Zweifl.* II. 534. 5.

Een paartje uit Suriname, in het Brusselsche museum.

5. *Calobata cyaneiventris* Macq.

Macq. *Dipt. ex. supp.* 1. 215. 9. pl. 19 f. 5.

Twee wijfjes uit Columbie, in het museum te Brussel.

6. *Calobata angulata* Löw.

Löw, *Berl. Ent. Zeitschr.* X. 47. 87; Schin. *Dipt. Nov. Reise*, 253. 67.

Een ♂ van Bahia (de Lacerda), in het museum te Brussel.

7. *Calobata albiceps* n. sp.

Pallide rufa; capite argyreo-micante, vitta frontali ferruginea; abdominis dorso fusco; femoribus posticis annulo subapicali fusco; alis flavescens. — ♂ long. 6,5 mm.

Habitus als onze *C. petronella*. Bleek roodgeel; de kop met zilverwitten vlekken weerschijn, die alleen op den roestkleurigen voorhoofdsband geheel ontbreekt. Sprieten roodgeel; de sprietborstel zwartbruin, microscopisch behaard; op den schedel een paar fijne zwarte borstels, eenige dergelijke borstels aan de kanten van den thorax en twee aan den achterrand van het schildje; eene vlek tegen den achterrug en het geheele achterlijf van boven zwartbruin. Aan de achterpooten hebben de dijen, even voor de spits, een bruinen ring en zijn ook de scheenen dicht bij den wortel iets verdonkerd; ook aan de middelpooten is eene aanduiding van zoodanige teekening. Kolfjes geel, de knop breed, eenigszins doorschijnend. Vleugels met geelachtige tint en gele aderen; het aderbeloop volkomen gelijk aan onze inlandsche soorten.

Een paar mannelijke exemplaren uit de omstreken van Quebec (Provancher) in het museum te Brussel.

8. *Micropeza nigrina* n. sp.

Nigra subnitida; facie antennisque ex ferrugineo fuscis; haustello palpis halteribusque rufis; abdomine incisuris pallidis, ventre flavido; oviductu nigro nitido elongato; pedibus (intermediis) piceis, coxis femorumque basi et apice rufis; alis cinerascens, cellula posteriori prima clausa apice appendiculata. — ♀ long. 5 mm. (sine oviductu).

Habitus ongeveer als onze *M. corrigiolata*. Zwart met eenigen glans. Kop langer dan breed; aangezicht donker roodbruin, met naauwelijks eenigen witten weerschijn; sprieten van dezelfde kleur; monddeelen

roodgeel; achterhoofd glanzig zwart, op de kruin met eenige borstels. Achterlijf met fijne geelachtige insnijdingen; buik roodgeel; eijerbuis glanzig zwart, ten minste twee derden zoo lang als het achterlijf. Heupen roodgeel; aan de middelpooten zijn de dijen roodgeel, met een breed zwartbruinen ring, die dicht bij de basis begint en tot voorbij het midden reikt; de roodgele spits nog met een bruin vlekje en ook de uiterste tip der knieën gebruind; scheenen vuil roestkleurig; tarsen donkerbruin (de voor- en achterpooten ontbreken aan mijn eenig exemplaar). Kolfjes roodgeel. Vleugels bruinachtig aschgrauw; eerste achtercel gesloten, spits toeloozend en aan 't einde gesteeld.

Een ♀ uit Argentina (Weyenbergh).

SEPSINAE.

Nemopoda cylindrica Fabr.

Musca cylindrica, Fabr. *Ent. Syst.* IV. 336. 104; — *Calobata cylindrica*, Fabr. *Syst. Antl.* 263. 11; — *Sepsis cylindrica*, Meig. *Syst. Besch.* V. 290. 12; Zett. *Ins. lapp.* 748. 3; id. *Dipt. Scand.* VI. 2301. 17; — *Nemopoda cylindrica*, Macq. *Suit. à Buff.* Dipt. II. 480. 1; Schin. *Faun. austr.* II. 181; — *Sepsis nitidula*, Fall. *Ortal.* 21. 2; — *Nemopoda putris*, Rob. D. *Myod.* 744. 1.

Van deze Europeesche soort bevinden zich exemplaren uit de omstreken van Quebec (Provancher) in het museum te Brussel.

RHOPALOMERINAE.

Rhinotera pluricellata Schin.

Schiner, *Dipt. Nov. Reise*, 233. 8 pl. 3 f. 7.

Ik ontving een exemplaar uit Argentina (Weyenbergh).

ORTALINAE.

1. *Pyrgota undata* Wied.

Pyrgota undata, Wied. *Auss. Zweifl.* II. 581. pl. 10. f. 6; Macq. *Suit. à Buff.* Dipt. II. 424. 1. pl. 18. f. 23; Gerst. *Stett. ent. Zeit.* XXXI. 188. pl. 2. f. 7; Löw, *Monogr. Dipt. N. Am.* III. 77. 2; — *Oxycephala fuscipennis*, Macq. *Dipt. ex.* II. 3. 198. pl. 26. f. 6.

Een ♀ uit Noord-Amerika in 's Rijks museum te Leiden.

2. *Rivellia viridulans* Rob. D.

Rivellia viridulans, Rob. D. *Myod.* 729. 2; Löw, *Monogr. Dipt. N. Amer.* III. 88. pl. 8. f. 4; — *Trypeta quadrifasciata*, Walk. *List Dipt. Brit. mus.* IV. 993. f. 5; — *Herina rufitarsis*, Macq. *Dipt. ex. supp.* 5. 123. 7. pl. 7. f. 5.

Een ♂ uit de omstreken van Quebec (Provancher) in het museum te Brussel.

3. *Stenopterina mexicana* Macq.

Herina mexicana, Macq. *Dipt. ex.* II. 3. 208. pl. 29. f. 2; Löw, *Monogr. Dipt. N. Am.* III. 199.

Een ♀ uit Columbie in het Brusselsche museum.

4. *Pterotaenia fasciata* Wied.

Ortalis fasciata, Wied. *Auss. Zweifl.* II. 460. 5; — *Teplhritis quinquefasciata*, Macq. *Dipt. ex. supp.* 4. 291. 18. pl. 27. f. 4; Blanch. bij Gay, *Hist. fis. y pol. de Chile*, VII. 456. 1. pl. 5. f. 9; — *Pterotaenia fasciata*, Rond. *Annuario della Società dei Naturalisti in Modena*, anno III: *Diptera aliqua* in *Am. mer. lecta* (sep. p. 6); — *Apospasmica fasciata*, Löw, *Monogr. Dipt. N. Am.* III. 132.

Een paar mannetjes uit Chile in het Leidsch museum; een dito uit Argentina (Weyenbergh) in mijne collectie.

Het geslacht *Pterotaenia*, door Rondani voor deze soort opgerigt, wordt door hem l. c. gekenmerkt als volgt:

„Frons non distincte producta ultra oculos. Facies subperpendicularis. Antennae articulo tertio elongato, apice extrinsecus acutiusculo; secundo latitudine non distincte longiore; arista nuda.

„Scutellum quatuor-setosum.

„Alarum vena prima integra; secunda distincte producta ultra transversam anteriorem; quarta et quinta non neque parum convergentes extrinsecus; transversa anterior magis proxima exteriori quam interiori antica. Areola basalis postica angulo infero valde elongato.

„Gen. inter *Herinam* et *Myennem* Desv. locandem.”

Daar de boven aangehaalde afbeeldingen van Macquart en Blanchard veel te wenschen overlaten, acht ik het niet ondienstig eene schets-teekening van den kop en eene afbeelding van den vleugel te geven (Pl. 2 fig. 10 en 11).

Synoniem met het geslacht *Pterotaenia* Rond. en op dezelfde soort gegrond, is het genus *Apospasmica* Löw, door dezen gekenmerkt als volgt:

„Front of equal breadth. Face rather strongly carinate, rather perpendicular and straight in profile; the vertical diameter of the eyes very much larger than the horizontal one.

„Third antennal joint, on its upper side, gently but distinctly excised, very pointed at the end: arista very bare.

„Thorax along the middle with bristles on the hind part only.

„First longitudinal vein with bristles towards its end only; the end of the fourth longitudinal vein not curved forward; the posterior angle of the anal cell drawn in a narrow, exceedingly long lobe.”

5. *Scoptera vibrans* L.

Musca vibrans, Linn. *Fann. suec.* 1867; Fabr. *Spec. ins.* II. 450. 81; id. *Ent. Syst.* IV. 350. 158; — *Tephritis vibrans*, Fabr. *Syst. Antl.* 324. 39; — *Ortalis vibrans*, Fall. *Ortal.* 20. 6; Meig. *Syst. Besch.* V. 284. 21; Macq. *Suit. à Buff.* Dipt. II. 437. 11; Zett. *Ins. lapp.* 747. 3; id. *Dipt. Scand.* V. 2159. 7; — *Myodina vibrans*, Schin. *Faun. austr.* II. 85.

Een ♂ van Guadeloupe (Delaunay) in het museum te Brussel; het komt volkomen overeen met onze Europeische voorwerpen.

6. *Enxesta eluta* Löw.

Löw, *Berl. Ent. Zeit.* XI. 312. pl. 2. f. 19; id. *Monogr. Dipt. N. Am.* III. 168. 13 pl. 9. f. 18.

Een ♂ uit Argentina (Weyenbergh). Tot dusver was de soort enkel van het eiland Cuba bekend; het blijkt dus dat zij ook op het vaste land van Zuid-Amerika voorkomt.

7. *Chaetopsis aenea* Wied.

Ortalis aenea, Wied. *Auss. Zweifl.* II. 462; — *Chaetopsis aenea*, Löw, *Berl. entom. Zeitschr.* XI. 315. pl. 2. f. 21; id. *Monogr. Dipt. N. Am.* III. 170. 1 pl. 9. f. 19; — *Urophora fulvifrons*, Macq. *Dipt. ex. supp.* 5. 125. 19. pl. 7. f. 8; — *Trypeta Narytia*, Walk. *List Dipt. Brit. mus.* IV. 992; — *Trypeta (Aciura) aenea*, v. d. Wulp, *Tijdschr. v. Ent.* X. 157. 26. pl. 5. f. 12—14.

Een ♀ van Wisconsin (Thure Kumlien) in het Leidsch museum.

TRYPETINAE.

1. *Plagiostoma obliqua* Say.

Trypeta obliqua, Say, *Journ. ac. Philadelph.* VI. 186. 3; Löw, *Monogr. Dipt. N. Amer.* I. 99.

Een ♀ uit Mexico (Dugès) in het museum te Brussel.

2. *Entreta sparsa* Wied.

Trypeta sparsa, Wied. *Auss. Zweifl.* II. 492. 24; Löw, *Mon. Dipt. N. Amer.* I. 78. pl. 2. f. 13; id. III. 274. 29. pl. 10. f. 13; — *Platystoma latipennis*, Macq. *Dipt. ex.* II. 3. 200. 3. pl. 26. f. 8.

Twee mannetjes uit de omstreken van Quebec (Provancher) in het museum te Brussel.

3. *Urophora diaphana* v. d. Wulp.

V. d. Wulp, *Notes from the Leyd. mus.* IV. 90. 25.

Aeneo-nigra; capite, antennis, coxis anticis, genubus, tarsorumque articulis duobus basalibus rufis; abdominis basi flava diaphana; alis fasciis quatuor fuscis, prima basali, secunda nervum transversalem medium attingente; tertia et quarta ad costam conjunctis. — ♂ (?) long. 2 mm.

Glanzig metaalachtig groenzwart. Kop breeder dan de thorax, bruinrood even als de sprieten en monddeelen; aangezigt kort, naar onderen verbreed, in 't midden ingedrukt, aan den mondrand opgewipt; het derde sprietenlid eivormig, met langen, regten, fijnen rugborstel. Achterlijf aan den wortel breed, naar het einde spits toeloopend; de beide eerste ringen doorschijnend roodgeel. Pooten pekbruin; de voorheupen, de knieën en de beide eerste tarsenleden bruinrood. Vleugels (Pl. 2 fig. 12) glasachtig met vier donkerbruine banden; de eerste digt bij den wortel; de tweede van de mediastinaal-cel (ongeveer op de halve vleugellengte) uitgaande, de middeldwarsader aan de binnenzijde bestrijkende en naar onderen breeder wordende; de derde schuin over de schijfdwarsader loopende en aan den voorrand verbonden met den vierden, die een breeden zoom aan de vleugelspits vormt.

Een enkel exemplaar, dat ik wegens het ontbreken eener eijerbuis voor een ♂ houd, van het eiland St. Martin (Reigersma) in 's Rijks museum te Leiden.

4. *Tephritis bullans* Wied.

Trypeta bullans, Wied. *Auss. Zweifl.* II. 506. 46.

Beide sexen van Buenos Aires (Weyenbergh).

Daar Wiedemann's beschrijving vrij kort is en vervaardigd naar een voorwerp zonder achterlijf, zal het niet overbodig zijn de soort andermaal en wat uitvoeriger te beschrijven.

Mijne voorwerpen zijn kleiner dan hij aangeeft en slechts 2,5 mm. lang. Kop okergeel; aangezigt en een voorzoom aan het voorhoofd met witachtigen weerschijn; mondrand niet vooruitstekend; zuiger kort; voorhoofd met gele borstels, waarvan er twee op den schedel merklijk langer zijn dan de anderen; ook het achterhoofd met een krans van evenzoo gekleurde borstels. Sprieten vrij lang, aan het eind van boven spits toeloopend; sprietborstel lang en tot bijna de helft verdikt; bij het ♂ de sprieten kastanjebruin, bij het ♀ roodgeel. Thorax bleek okergeel (niet zwavelgeel zooals Wiedemann opgeeft), in de zijden grauw met witachtige bestuiving; schildje roodgeel; achterrug donkergrijs; de borstels op den thorax allen geel, ook de vier borstels op het schildje, waarvan de beide buitenwaartsche zeer lang. Achterlijf roodgeel, met geelachtige beharing; eijerbuis van het ♀ zwartachtig, zoo lang als de beide laatste ringen, aan het eind regt afgeknot. Pooten roodgeel. Vleugels met een duidelijk randdoorntje en een zeer grof netwerk, waarin twee grootere donkerbruine vlekken, de eene tegen de uitmonding der subcostaal-ader, de andere tegen die der radiaal-ader; mijne afbeelding Pl. 2 fig. 13 moge overigens een denkbeeld van de vleugelteekening geven; het laatste gedeelte der discoidaal-ader is sterk gebogen.

Digt verwant is ongetwijfeld *T. meleagris* Schin. (*Dipt. Nov. Reise*, 272. 122); volgens Schiner's beschrijving zou ik deze zelfs als synoniem rekenen, ware het niet dat hij beide soorten kende en stellig als verschillend beschouwde. De heer Mik is zoo goed geweest mijne exemplaren met Wiedemann's typen in het Weener museum te vergelijken; zij stemmen daarmede volkomen overeen.

SAPROMYZINAE.

1. *Lonchoea chalybea* Wied.

Wied. *Auss. Zweifl.* II. 476. 2; Schin. *Dipt. Nov. Reise*, 282. 151.

Beide sexen van Argentina (Weyenbergh).

De determinatie is zeker, wijl de exemplaren door den heer Mik met de typen in het Weener museum zijn vergeleken.

2. *Sapromyza philadelphia* Macq.

Macq. *Dipt. ex.* II. 3. 191. 13.

Een paartje nit de omstreken van Quebec (Provancher) in het museum te Brussel.

GEOMYZINAE.

1. *Heterochroa picta* Schin.

Schiner, *Dipt. Nov. Reise*, 236. 16; v. d. Wulp, *Notes from the Leyd. mus.* IV. 90. 26.

Een ♀ uit Chile in 's Rijks museum te Leiden.

Het exemplaar komt met Schiner's beschrijving van het ♂ genoegzaam overeen, om de bovenstaande determinatie te kunnen aannemen. Ik acht het evenwel niet overbodig eene afbeelding van het insect en van den vleugel te geven, ook ter wille van het verschil met de volgende, door mij te beschrijven, nieuwe soort.

Aan Schiner's beschrijving voeg ik nog toe, dat het schildje ter wederzijde zwart gevlekt is, als een vervolg van de beide zijstrepen op den rug van den thorax.

Onder de kenmerken van het genus geeft Schiner aan: „der Abstand der beiden Queradern von einander so gross als der der Hintern vom Flügelrande”. Het is mij niet volkomen duidelijk wat hij daarmede bedoelt: de aangehaalde zinsnede kan namelijk slaan op de discoidaal-ader en dan zou het laatste gedeelte dier ader even lang moeten zijn als het voorlaatste; of wel het kan betrekking hebben op de posticaal-ader, en dan zou het laatste gedeelte van deze even lang moeten zijn als het voorlaatste gedeelte der discoidaal-ader. Noch het een noch het ander past geheel op het exemplaar, dat ik voor mij heb; mijne afbeeldingen pl. 2 fig. 14 en 15 toonen dit aan. Aan een sexueel verschil valt niet te denken.

Bij dit geslacht eindigt de randader niet plotseling aan de uitmonding van eene der langsaderen aan de vleugelspits, maar zij is, ofschoon voorbij de cubitaal-ader dunner, om den geheelen vleugelrand doorgetrokken, iets wat bij de Musciden, zooveel ik weet, nergens elders wordt aangetroffen.

2. *Heterochroa pictipennis* v. d. Wulp.V. d. Wulp, *Notes from the Leyd. mus.* IV. 91. 27.

Ochracea; vitta frontali unica, vittis thoracis sex cum fasciis abdominis nigro-fuscis; femoribus annulo subapicali fusco; alis fusco- et albo-variegatis, basi flavescente, nervis transversalibus colore fusco non obtectis; nervorum partibus in colore fusco situatis nigris et incrassatis. — ♀ long. 5 mm.

Okergeel. Voorhoofd met eene smalle, donkerbruine, naar voren spits toeloopende en de sprieten niet bereikende langsstreep; aangezigt met witten weerschijn; ter wederzijde de gezigtstijlen met een zeer smallen zwarten zoom; het tweede sprietenlid van boven met een vrij langen zwarten borstel; de sprietborstel zelf mede zwart en met microscopische beharing (bij *H. picta* zeer kort- maar duidelijk gevederd). Thorax van boven met twee ver uiteenstaande zwarte langsstrepen, die den voorrand niet geheel bereiken, en zich van achteren als een zijrand van het schildje voortzetten; in de borstzijden, van de schouders tot onder den vleugelwortel eene dergelijke streep, en daaronder nog eene kortere boven de middelheupen. Achterlijf aan den voorrand der ringen zwart of zwartbruin. Pooten bleek en vuil okergeel; vóór de spits der dijen een donkerbruine ring. Vleugels (Pl. 2 fig. 16) merkelijk langer dan het achterlijf, aan de basis tot aan het eind der subcostaal-ader (op ongeveer een derde der vleugellengte) geelachtig, verder donkerbruin en witachtig gevlekt; lichte vlekken bevinden zich om de beide dwarsaderen en zijn van zoodanige uitbreiding, dat zij ook in de daaronder en daarboven gelegen cellen indringen; voorts twee ronde en aan elkander verbonden lichte vlekken in 't midden der cubitaal-cel en der eerste achtercel, eene eenigszins driehoekige in de tweede achtercel, alsmede een paar halfronde aan de vleugelspits; de vleugeladeren zijn, overal waar zij de donkere teekening doorsnijden, verdikt en zwart; de posticaal-ader loopt geheel tot den vleugelrand door.

Een ♀ uit Chile in het museum te Leiden.

Er zijn nu van het genus *Heterochroa*, dat door Schiner tot de groep der Geomyzinae wordt gerekend, drie soorten bekend: *H. picta* Schin., *H. bicolor* Schin. en de hierboven beschreven *H. pictipennis*. Eerstgenoemde vertoont op den thorax-rug drie zwarte langsstrepen; bij de beide anderen zijn daar slechts twee strepen aanwezig, doordien de middenste is verdwenen. *H. bicolor* heeft ongevlekte, bijna

glasachtige vleugels; bij *picta* en *pictipennis* daarentegen zijn de vleugels donkerbruin en witachtig gevlekt; bij *picta* is de posticaal-ader niet tot den vleugelrand voortgezet en de schijfdwarsader is door de donkere teekening bedekt; bij *pictipennis* daarentegen loopt de posticaal-ader tot den vleugelrand door en laat de donkere teekening de schijfdwarsader vrij.

EPHYDRINAE.

Ephindra caesia n. sp.

Nigra submetallica; antennarum seta nuda; epistomate cinereo; genibus tibiis tarsisque ex rufo-fuscis; alis cinereo-hyalinis. — ♀ long. 3,5 mm.

Zwart, bijna zonder glans, maar op het voorhoofd, den thorax en het achterlijf met flauwen staalblauwen gloed. Het vooruitstekende aangezicht geelachtig aschgrauw, digt behaard; de kinbakken grijs; de sprieten zwart met naakten rugborstel. Borstzijden en heupen aschgrauw; de dijen zwart met grijze bestuiving; de knieën, scheenen en tarsen eenigszins tot het roestkleurige neigende. Kolfjes bruingeel. Vleugels grauwwachtig, aan den voorrand zeer fijn en kort gewimperd; schijfdwarsader een weinig voor het midden der eerste achtercel.

Een ♀ uit Argentina (Weyenbergh).

Een tweede exemplaar (een ♂), van dezelfde herkomst, onderscheidt zich door geringer grootte (2,75 mm.), meer groenachtigen metaalglans en geheel bruingele pooten; het is, dunkt mij, slechts als eene lichtere varieteit te beschouwen.

BORBORINAE.

Borborus hirtipes Macq.

Macq. *Dipt. ex.* II. 3. 297. 2. pl. 35. f. 5; Blanch. by Gay, *Hist. fis. y pol. de Chile*, VII. 467. 1.

Een paartje van Argentina (Weyenbergh).

Aan deze exemplaren zijn niet alleen de beide eerste leden der sprieten, maar ook het derde roestkleurig; de vlekken op de vleugels, die in Macquart's afbeelding allen te rondachtig zijn voorgesteld, zijn eigenlijk eene donkere bezooming der aderen, welke op de langsaderen herhaaldelijk is afgebroken en zich daardoor als kleine streepjes vertoont; in de tusschenruimten zijn die aderen wit gekleurd, wat

echter alleen voor den dag komt, als men den vleugel tegen eene donkere oppervlakte beschouwt; een dergelijk wit plekje vertoont zich ook even vóór de uitmonding der subcostaal-ader.

HIPPOBOSCIDAE.

Ornithomyia erythrocephala Leach.

Leach, *Eprob. ins.* 13. 3. pl. 27. f. 4—6; Wied. *Auss. Zweifl.* II. 610. 5.

Twee exemplaren van Guadeloupe (Delaunay), in het museum te Brussel.

Verk a n g der afbeeldingen.

- Pl. 1. Fig. 1. *Allograpta obliqua* Say ♀ (achterlijf).
 „ 2. „ „ *exotica* Wied. ♀ (idem).
 „ 3. *Mesograpta duplicata* Wied. ♂ (idem).
 „ 4. „ „ *pulchella* Macq. ♀ (idem).
 „ 5. „ „ *linearis* n. sp. ♂ (idem).
 „ 6. „ „ *arcifera* Löw ♂ (idem).
 „ 7. „ „ *multipunctata* n. sp. ♂ (idem).
 „ 8. „ „ *basilaris* Wied. ♂ (idem).
 „ 9. „ „ *variabilis* n. sp. ♂ (idem).
 „ 10. *Conops costatus* F. (vleugel).
 „ 11. „ „ *piciventris* n. sp. (vleugel).
 „ 12. *Allophora micans* n. sp. (vleugel).
 „ 13. *Belvosia bifasciata* F. (kop).
 „ 14. „ „ „ (achterpoot).
 „ 15. „ „ *rufipalpis* Macq. (idem).
 „ 16. „ „ *Weyenberghiana* n. sp.
 „ 17. „ „ „ (kop).
 „ 18. „ „ „ (achterpoot).

- Pl. 2. Fig. 1. *Prosenia longipalpis* n. sp. ♀ (kop).
" 2. " " (vleugel).
" 3. " *sarcophagina* n. sp. (kop).
" 4. " " (vleugel).
" 5. *Dexia tenuicornis* n. sp. (kop).
" 6. " " (vleugel).
" 7. " *parvicornis* n. sp. (kop).
" 8. " " (vleugel).
" 9. *Ectinocera* ? *occidentalis* n. sp. ♂.
" 10. *Pterotaenia fasciata* Wied. (kop).
" 11. " " (vleugel).
" 12. *Urophora diaphana* n. sp. (idem).
" 13. *Tephritis bullans* Wied. (idem).
" 14. *Heterochroa picta* Schin. ♀.
" 15. " " (vleugel).
" 16. " *pictipennis* n. sp. (idem).
-